LABDARÚGÁS

Ára: 3 forint
Budapest, 1962. július
VIII. évfolyam, 7. szám

Magasság: 200 cm felett. Mészöly Kálmán, a Vasas középhátvédje ma már a legruganyosabb magyar játékos. Felugrásos fejesei látványosság számba mennek.
(MTI Fotó Főosztály, Petrovits László felv.)

NÉGY KÉP CHILÉBŐL

A magyar játékosok chilei népi táncban gyönyörködnek. Balról: Farkas, Nagy, Tichy, Solymosi, Menczel, Mészöly

Az egyik mérkőzés szünetében Solymosi szórakozik

Mauro, a brazil csapat kapitánya a döntő után magasra emeli a Jules Rimet-kupát

Jókedvű chilei szurkolók a Brazília—Chile elődöntő előtt, amikor még abban reménykedtek, hogy Chile lesz a világbajnok

MTI Külföldi Képszolgálat, UPI és Prensa Latina felv.

LABDARÚGÁS
A Magyar Labdarúgók Szövetségének hivatalos lapja
Felelős szerkesztő: Hoffer József. A szerkesztőség címe: Budapest I., Fém utca 5—7
Kiadja: a Sport Lapkiadó és Propaganda Vállalat. A kiadásért felel: Perlusz József igazgató
Csekkszámlaszám: 61.251, (vagy átutalás az MNB 8. sz. folyószámlájára)
Előfizetés: negyedévre 8,— Ft, félévre 16,— Ft, egy évre 32,— Ft
Terjeszti a Magyar Posta
62.2179. Állami Nyomda, Budapest

Még néhány szó a chilei VB-ről

A labdarúgó szakvilág nagy érdeklődéssel várta, vajon mi újat hoz az 1962. évi chilei VB. Ezt az igényét elsősorban arra alapozta, mivel mind az 1954-es, mind az 1958-as világversenynek megvolt a maga „újdonsága".

1954-ben például a második helyezett magyar csapat mutatott be olyan támadó játékot, amely szinte forradalmasította a labdarúgást és amelyet azután a következő években mind többen és többen kísérelték meg utánozni. Így elsősorban a kombinatív — ésszerű —, kis helycseréken alapuló csatárjátékot.

1958-ban a 4—2—4-es játékrendszert mutatta be a labdarúgó világnak a kiváló játékosegyéniségekből álló brazil csapat. Ez a rend egy szervezett védelmet jelentett elsősorban, de emellett szellemes, sziporkázó és eredményes támadó játékot is.

A chilei VB szegény volt ilyen tekintetben,

nem hozott valami különleges újat

és a jellegzetessége elsősorban a defenzív játékfelfogás volt. Így a számbeli fölény biztosítása a védelemben, s ennek érdekében az egyéni képességeknek főleg a védekezésben való érvényesítése.

Sokakat foglalkoztatott már Chilében, de azóta is fő kérdés: mi okozhatta ennek a védekező játéknak a kialakulását.

Talán az, hogy

mindenki szeretett volna valami sikert hazavinni,

s a feltevés az volt: ha nem kapok ki, már nem szerepeltem rosszul. Ennek eredménye a körömszakadtáig való védekezés, a kapu megmentése a góltól.

Véleményem szerint előidézője volt a késhegyig menő védőmunkának az is, hogy a brazilok 4—2—4-es felállási rendszerét azok a csapatok is átvették, amelyek nem rendelkeztek olyan kiváló támadójátékosokkal, mint például 1958-ban a brazilok, s ezzel a hadirenddel azután csak a védelem erősödött meg — a támadósor terhére.

A brazilok megérdemelten szerezték meg a világbajnoki címet, de már

közel sem emelkedtek ki annyira a mezőnyből, mint négy évvel ezelőtt.

Figyelemre méltó teljesítményük értékelésénél, hogy a legtöbb idős játékost szerepeltették a 16 részvevő közül, valamint az, hogy csak Pele sérülése miatt változtattak az előre eltervezett együttesen.

A magyar csapat jobban szerepelt, mint ahogy azt a közvélemény várta.

A válogatott együttes valamennyi játékosa dícséretet érdemel chilei teljesítményéért, s nemcsak nagyszerű küzdő szelleméért, hanem időnkénti szellemes, jó játékáért is. Mi okozta a vártnál jobb eredményt?

Elsősorban az, hogy a magyar szakvezetés nem mondott le a magyar labdarúgás hagyományairól, s válogatott együttesünk mindvégig támadó szellemben játszott. Ahogy az már a VB óta a sajtóban többször megjelent, válogatottunk chilei szereplésével elégedettek lehetünk, de nem megelégedettek. Bíztató egyébként, hogy a VB-n kint járt 21 játékos többsége 23 éven aluli.

Szeretném még véleményem kifejteni a világbajnoki mérkőzéseket oly sokszor befolyásoló

játékvezetésről.

A gyakorlat szerint egyáltalán nem helyes, hogy egy-egy mérkőzésen három különböző nemzetiségű játékvezető bíráskodjék, mert mindhármuk felfogása néha merőben ellentétes. Az sem jó, hogy egy kiváló képességű játékvezető határbíróként is működjék. Néha ugyanis az bizonyosodott be, hogy: jó vezetőbíró — rossz határbíró. Az MLSZ-nek is kell majd javasolnia többek között, hogy a jövőben a VB-mérkőzéseket egy nemzet játékvezetői hármasa vezesse le, mert csak így alakulhat ki egységes játékvezetés, s kerülhető el a botrány, amely sok esetben ennek ellenkezőjéből adódott.

A VB tapasztalatait most dolgozzuk fel, s természetesen számításba vesszük a lengyelek, a jugoszlávok, az osztrákok és a franciák elleni őszi mérkőzések előtt. Ezek a találkozók alkalmat adnak újabb játékosoknak a válogatott csapatba való beépítésére, így arra, hogy mihamarabb kialakuljon az az ütőképes együttes, amely visszaküzdheti magát a világ labdarúgásának első vonalába.

Baróti Lajos

AZ NSZK—Svájc (2:1) mérkőzésen Schneiter, a svájci jobbhátvéd és Uwe Seeler, az NSZK középcsatára küzd a labdáért
(MTI Külföldi Képszolgálat, UPI felv.)

Rajt a 60. bajnoki címért

Nem. Nincs sajtóhiba a címben. Tény: tavaly, 1961-ben ünnepeltük a Magyar Labdarúgók Szövetségének 60 éves fennállását, s ezzel egyidőben a magyar bajnokság 60. évfordulóját is, mégis a most elinduló bajnoki év befejezése után, tehát 1963-ban avatjuk csak a 60. bajnokot. A *„lemaradás”* oka: az első világháború elején egy darabig szünetelt a bajnokság, a második világháború végén félbeszakadt, nem fejeződött be 1956-ban az ellenforradalom miatt sem.

A magyar bajnokság eddig igen sok szakaszból állt.

A legjobbak körmérkőzésében az első huszonöt év alatt csak budapesti csapatok vettek részt. Ekkor időnkint megrendezték az országos döntőt, amelyben mindig a legjobb budapesti csapat, vagy csapatok, illetőleg a legjobb vidéki együttesek indultak, de minden egyes alkalommal budapesti csapat diadalmaskodott.

1926-ban bevezették a professzionizmust, s innen kezdve már vidéki csapatok is résztvettek a legjobbak hétről-hétre megújuló körmérkőzésében. Kezdetben még csak két vidéki csapat, a szombathelyi Sabaria és a szegedi Bástya, de számuk később folyton nőtt, s *a növekedés a most meginduló bajnoksággal jutott el a legmagasabb ponthoz: a tizennégy induló sportkör közül mindössze öt a budapesti és kilenc a vidéki.*

1935-ben megszűnt a profi bajnokság, s helyét a Nemzeti Bajnokság foglalta el, amely azóta szünet nélkül folyik, mindössze 1945 tavaszán, az úgynevezett pótbajnokság volt csak csonka. Ekkor ugyanis a közlekedési nehézségek miatt a vidékiek nem vehettek részt a legjobbak küzdelmében.

59 bajnoki cím megoszlása

A bajnoki címért folyt küzdelem évtizedeken át meglehetősen egyhangú volt. Az első két évben a BTC döntő fölénnyel bizonyult elsőnek, s utána több mint negyedszázadon át mindig ez a kérdés állt előtérben: *kék-fehérek, vagy zöld-fehérek, azaz MTK, vagy FTC?* Negyedszázadon keresztül csak kettőjük közül került ki a bajnok. Később kettőjük harcába már bele tudott szólni az Újpest, a Csepel és a Nagyváradi AC is. Az erőteljes változás azonban csak 1945 után következett be. Ennek alátámasztására csupán ennyit: 1901-től 1944-ig mindössze hat sportkör nyert bajnokságot, 1945-től mostanáig, tehát sokkal rövidebb idő alatt szintén hat.

Íme a bajnokok névsora:

MTK — **18 bajnokság**

1904, 1907—08, 1913—14, majd három Hadibajnokság: 1916—17. 17—18, 18—19, utána 19—20, 20—21, 21—22, 22—23, 23—24, 24—25, majd egy profi bajnokság 28—29-ben Hungária néven, utána az NB I-ben Hungária, Bp. Bástya, Bp. Vörös Lobogó és legutóbb MTK néven 35—36-ban, 36—37-ben, 51-ben, 53-ban és 57—58-ban.

FTC — **17 bajnokság**

1903. 1905, 1906—07, 08—09, 09—10, 10—11, 11—12, 12—13, 25—26, utána négy profi bajnokság Ferencváros néven 26—27, 27—28, 31—32, 33—34, ezt követően az NB I-ben 37—38, 39—40, 40—41, 48—49.

Újpest — **9 bajnokság**

A profi bajnokságban: 29—30, 30—31, 32—33, 34—35, utána az NB I-ben 38—39, 1945 (pótbajnokság), 45—46, 46—47 és mint Újpesti Dózsa 1959—60.

Bp. Honvéd — **5 bajnokság**

49—50, 1950 ősz, 52, 54, 55 (valamennyi az NB I-ben).

Csepel — **4 bajnokság**

41—42, 42—43, 47—48, 58—59 (valamennyi az NB I-ben).

Vasas — **3 bajnokság**

1957 tavasz, 1960—61, 61—62.

BTC — **2 bajnokság**

1901, 1902.

Nagyváradi AC — **1 bajnokság**

1943—44.

Összesen: — **59 bajnokság**

Változatosság 1945. után

Az 1945. előtti küzdelem egyhangúságára jellemző, hogy az MTK tízszer egymásután, az FTC pedig ötször egymásután lett bajnok. És hogyan sorakoztak a bajnokok 1945. óta:

1945 tavasz:	Újpest
1945—46:	Újpest
1946—47:	Újpest
1947—48:	Csepel
1948—49:	Ferencváros
1949—50:	Honvéd
1950 ősz:	Honvéd
1951:	Bp. Bástya
1952:	Bp. Honvéd
1953:	Bp. Vörös Lobogó
1954:	Bp. Honvéd
1955:	Bp. Honvéd
1957 tavasz:	Vasas
1957—58:	MTK
1958—59:	Csepel
1959—60:	Újpesti Dózsa
1960—61:	Vasas
1961—62:	Vasas

Mindig az élvonalban: zöld-fehérek

Az NB I-ben most induló tizennégy csapat eddigi szereplése dióhéjban:

FERENCVÁROS: valamennyi élbajnokságban szerepelt, valamennyi magyar sportkör közül egyedül, tizenhétszeres bajnok.

MTK: 1903. óta mindig az élvonalban, kivéve az 1940—44-es szakászt, amikor a fasiszta rendszer miatt nem indulhatott, tizennyolcszoros bajnok.

ÚJPESTI DÓZSA: mint UTE, ill. mint Újpest 1905-től az élvonalban, onnan egyszer kiesett (1910—11), kilencszeres bajnok.

VASAS: 1916—17-től 1928—29-ig bezárólag az élvonalban, innen kezdve többször esett ki és került vissza, 1945. óta állandóan az élvonalban, háromszoros bajnok.

BP. HONVÉD: megalakulása óta (1949. ősz) állandóan az élvonalban, ötszörös bajnok.

SALGÓTARJÁNI BTC: 1935—36-ban az első NB I résztvevője, utána NB I-es 40—41 ben, 41—42-ben, 42—43-ban, 43—44-ben, 45—46-ban, majd 47—48. óta állandóan. Valamennyi vidéki csapat közül megszakítás nélkül a leghosszabb ideje szerepel az NB I-ben. A legjobb helyezést 1942—43-ban és 60—61-ben érte el: 5. lett.

DOROGI BÁNYÁSZ: 45—46-ban először az NB I-ben, 49—50. óta megszakítás nélkül, legjobb helyezése 1955-ben: 5. hely.

SZOMBATHELYI HALADÁS: 1936—37-ben először az NB I-ben, utána 39—40-ben, 40—41-ben, 42—43-ban, majd 46—47-től 59—60-ig bezárólag. Most két évi szünet után került vissza. Legjobb helyezése: 7. Ezt többször is elérte.

TATABÁNYA: 1950 őszén szerepelt először az NB I-ben s az egyidényes bajnokságból kiesett. 1956. óta megszakítás nélkül újra NB I-ben, s legjobb helyezését éppen legutóbb érte el: 4. lett.

GYŐRI VASAS ETO: 1945. előtt csak egyszer volt az NB I-ben: 1937—38-ban. 45—46-tól 1955. végéig állandóan az élvonalban, utána csak 58—59-ben, 60—61-ben és 61—62-ben. Legjobb helyezése: 1952-ben és 53-ban: hatodik.

SZEGEDI HALADÁS: 1951-ben mint Szegedi Honvéd került először az NB I-be, 54 óta mint Haladás szerepel, 54-ben kiesett. 56-ra újra felkerült, 57—58-ban kiesett, 60—61 óta újra NB I-es. Legjobb helyezése 60—61-ben: 6. hely.

PÉCSI DÓZSA: 1955-ben került az NB I-be, s már az első évben 7. helyre került, 1957. tavaszán újra 7., de az 57—58-as bajnokságban kiesik, 60—61. óta újra NB I-es.

DEBRECEN VSC: 43—44-ben az első szereplésével a 12. helyre kerül. 45—46-ban 7., 46—47-ben 8., 47—48 ban kiesik, 49—50-re visszakerül, de újra kiesik, ugyanez ismétlődik 60—61-ben. Vajon most, negyedszerre megkapaszkodik?

KOMLÓI BÁNYÁSZ: 1957—58-ban küzdött először az NB I-ben, s mint 13. kiesett. Tavaly egy hellyel feljebb került és bentmaradt.

A Vasas után az MTK

Ha azt nézzük, hogy a legutóbbi években mely csapatok szerepeltek a legjobban, akkor a Vasas mögött az MTK-t találjuk a második helyen. Íme a helyezések a legutóbbi években:

	1957 tavasz	1957—58.	1958—59.	1959—60.	1960—61.	1961—62.	Összesen
1. Vasas	1	5	4	3	1	1	15
2. MTK	2	1	2	4	3	5	17
3. Ú. Dózsa	3	7	5	1	2	2	20
4. Ferencváros	4	3	7	2	4	3	23
5. Tatabánya	8	4	6	6	7	4	35
6. Bp. Honvéd	11	2	3	7	9	7	39
7. Salgótarján	6	6	8	9	5	11	45
8. Dorog	9	11	11	10	12	6	59
— Szeged	10	14	—	8	6	9	—
— Pécs	7	12	—	11	11	8	—
— Szombathely	12	8	10	13	—	—	—
— Győr	—	—	14	—	8	10	—
— Komló	—	13	—	—	—	12	—
— DVSC	—	—	—	—	13	—	—

Az új bajnokságban változatlanul a bányászok szerepelnek a legtöbb sportkörrel — néggyel. Nem változott a fegyveres erőket képviselő sportkörök száma, megmaradt a három. A vasas csapatok száma lecsökkent kettőre, a vasutas sportkörök száma pedig kettőre emelkedett az NB I-ben.

Mattanovich Béla

Ismét a legjobbak között

két évi szünet után a Szombathely...

Két év telt el azóta, hogy 1960. júniusában 15 évi megszakítás nélküli NB I-es szereplés után a népszerű szombathelyi zöld-fehér együttes búcsút vett a legjobbak mezőnyétől. A sportélet minden területén, de különösen a labdarúgásban nagy hagyományokkal rendelkező városban, akkor igen nagy volt az elkeseredés. Amikor azonban kiderült, hogy villámigazolás hiányában egy játékost sem vihetnek el, mindenki biztosra vette, hogy a szombathelyi csapat a következő évben ismét ott lesz a legjobbak között. És hogy nem így történt, annak több oka is volt: a széthúzás, a meg nem értés, s más egyéb zavaró körülmény.

Az 1961/62. évi bajnokság rajtja előtt sem volt rózsás a helyzet. Szinte az utolsó órában kérték fel Tölgyesi Józsefet, az egyesület régi játékosát, az edzői teendők ellátására és hívták vissza a szakosztály élére Rákli Kálmán dr.-t. S annak ellenére, hogy Takács, Komora (Bp. Honvéd), Novák (Ferencváros) elhagyták a vasutas csapatot, elsősorban a megjavított vezetés eredményeképpen mégis sikeresen helytállt a Sz. Haladás.

Pedig az elmúlt ősszel nem is a bajnokság megnyerését tűzte ki a szakosztály a legfontosabb feladatnak, hanem inkább az együttes jó kollektív szellemének és harci egységének helyre állítását. Ez teljes mértékben sikerült. Azért pedig senki sem haragszik Szombathelyen, hogy az összekovácsolódott csapat a feljutást is kiharcolta. Igaz, a mai Haladásban kisebb képességű játékosok játszanak, mint a régi csapatban, egyben azonban feltétlenül felülmúlják: ennek a gárdának sokkal jobb a küzdőszelleme.

A bajnokságot nyert csapatban a következő játékosok szerepeltek: Szarka, Tormási kapusok. A hátvédhármas egy mérkőzéstől eltekintve Ekler, Molnár I. Mester felállásban játszott. Molnár I majdnem minden mérkőzésen csapata legjobbja volt. A Czigony, Győri-Kiss fedezetpárnak nagy része van a bajnokság megnyerésében. A csatársor Molnár II, Pém, Varga III, Iszak, Tóth összetételben szerepelt legtöbbször. A fenti játékosokon kívül szerepelt még Gyarmati a védelemben, Frank a fedezetpárban és Pál III, valamint Nagy II, Szekér, Nagy I a csatársorban.

A Szombathelyi Haladás csapata. Felső sor: Tölgyesi József edző, Molnár I, Pém, Győri-Kiss, Varga III, Molnár II, Tóth. Alul: Ekler, Szarka, Nagy I. Mester és Iszak

Szombathelyen és egész Vas megyében most újra nagy az öröm: ismét láthatják a magyar labdarúgás legjobbjait. Az öröm mellett azonban féltő gonddal készülnek a nagy feladatokra. A jelszó: olyan együttest összekovácsolni, amely méltóan képviseli majd nemcsak Szombathely, de egész Nyugat-Dunántúl labdarúgó sportját a legjobbak vetélkedésében.

Kiss Antal

...és szép jubileumi ajándékkal a Debrecen

1902-ben lelkes vagongyári sportbarátok alapították meg a Debreceni Vasutas SC-t, s az idei jubileumi ünnepség egyik legszebb csokra, hogy a labdarúgó együttes az NB II. Keleti csoportjában első lett, s ezzel visszaküzdötte magát az ország legjobb klubjai közé.

A DVSC bajnokságot nyert csapata. Álló sor balról jobbra: Bartha Gábor intéző, dr. Thomasz Henrik szakosztályvezető, Lázár, Kertész, Farkas, Gordos, Oláh, Csekő, Németi, Juhász, Magyar Ferenc edző. Guggolnak: Móré, Molnár, Beck, Gellér, Kovács, Puskás, Zilahi. Lent: Papp és Jakab

Egy évvel ezelőtt esett ki a DVSC az NB I-ből, tehát a szurkolóknak csak egy idényt kellett „kiböjtölniök", s kedvenceiket megint az élvonalban láthatják.

Hogy mindez sikerült, az elsősorban annak tulajdonítható, hogy a kiesés után sem széledtek szét a játékosok, sőt környékbeli fiatalok erősítették meg az együttest. A célkitűzés az volt: minél előbb feljutni „az ígéret földjére".

Ha küzdelmesen is, de eléggé biztosan vette az akadályokat a DVSC, s már a második fordulótól élre került. Ezt a helyezést mindvégig megtartotta, s előnye 3—4 pont volt.

Debrecenben örülnek az NB I-nek, de azt szeretnék, ha a csapat nem „retúrjeggyel" lépne az első osztályba, hanem hosszú időre biztosítaná a helyét az élvonalban.

Az újonc NB I-es csapat edzéseinek vezetését Lyka Antal, a Ferencváros egykori kiváló játékosa vette át, aki a legutóbbi években Jugoszláviában gyarapította edzői sikereit.

A debreceni vezetők remélik, hogy a csapat megerősítése jól sikerült, megfelelő a fiatalok és idősebbek vegyülete, amely azt ígéri, hogy sok örömük lesz a debreceni szurkolóknak az NB I 1962—63. évi küzdelmeiben.

Szűcs Lajos

Az NB I., az NB II. és a válogatott ŐSZI MŰSORA

Még néhány nap, s elindul az új bajnokság. A következőkben közöljük az NB I és II, valamint a válogatott őszi műsorát. A válogatottakkal kapcsolatban azonban meg kell jegyezni, hogy a Wales elleni mérkőzésnek még nincs napja.

Augusztus 5

NB I. Szeged—Ferencváros, Komló—Bp. Honvéd, Dorog—MTK, Győr—Szombathely, Debrecen—Tatabánya, Vasas—Pécs, Újpesti Dózsa—Salgótarján.

NB II. Keleti csoport: Salgótarjáni Kohász—Láng Gépgyár, Egyetértés—Bp. Spartacus, Diósgyőr—DEAC, Borsodi Bányász—Eger, Nyíregyháza—Ózd, Bp. Előre—Miskolc, Kecskeméti Dózsa—Szolnok, Ganz-MÁVAG—Szegedi VSE. *Nyugati csoport:* Kaposvár—Szállítók, Zalaegerszegi TE—BVSC, Pécsi VSK—Budafok, Oroszlány—Győri MÁV-DAC, EVTK—Mosónmagyaróvári TE, Budai Spartacus—Székesfehérvár, K. Lombik—Csepel Autó, Csepel—Dunaújváros.

Augusztus 12

NB I. Salgótarján—Vasas, Pécs—Debrecen, Tatabánya—Győr, Szombathely—Dorog, MTK—Komló, Bp. Honvéd—Szeged, Ferencváros—Ú. Dózsa.

NB. II. Keleti csoport: SZVSE—Kecskemét, Szolnok—Bp. Előre, Miskolc—Nyíregyháza, Ózd—Borsodi B., Eger—Diósgyőr, DEAC—Egyetértés, Bp. Spartacus—Salg. Kohász, Láng—Ganz-MÁVAG. *Nyugati csoport:* Dunaújváros—K. Lombik. Cs. Autó—B. Spartacus, Székesfehérvár—EVTK, MTE—Oroszlány, Gy. MÁV-DAC—PVSK. Budafok—ZTE, BVSC—Kaposvár, Szállítók—Csepel.

Augusztus 19

NB I. Szeged—MTK, Komló—Szombathely, Dorog—Tatabánya, Győr—Pécs, Debrecen—Salgótarján, Vasas—Ú. Dózsa, Ferencváros—Bp. Honvéd.

NB II. Keleti csoport: Salg. Kohász—DEAC, Egyetértés—Eger, Diósgyőr—Ózd, Borsodi B.—Miskolc, Nyíregyháza—Szolnok, Bp. Előre—SZVSE, Kecskemét—Ganz-MÁVAG, Láng—Bp. Spartacus. *Nyugati csoport:* Kaposvár—Budafok, ZTE—Gy. MÁV-DAC, PVSK—MTE, Oroszlány—Székesfehérvár, EVTK—Cs. Autó, B. Spartacus—Dunaújváros, K. Lombik—Csepel, Szállítók—BVSC.

Augusztus 26

NB I. Vasas—Ferencváros, Ú. Dózsa—Debrecen, Salgótarján—Győr, Pécs—Dorog, Szombathely—Szeged, MTK—Bp. Honvéd, Tatabánya—Komló.

NB II. Keleti csoport: Kecskemét—Láng, Ganz-MÁVAG—Bp. Előre, SZVSE—Nyíregyháza, Szolnok—Borsodi B., Miskolc—Diósgyőr, Ózd—Egyetértés, Eger—Salg. Kohász, DEAC—Bp. Spartacus. *Nyugati csoport:* K. Lombik—Szállítók, Csepel—B. Spartacus, Dunaújváros—EVTK, Cs. Autó—Oroszlány, Székesfehérvár—PVSK, MTE—ZTE, Gy. MÁV-DAC—Kaposvár, Budafok—BVSC.

Szeptember 2

Lengyelország—Magyarország és a két ország ifjúsági válogatottja Lengyelországban, a B- és az Utánpótlás-válogatott idehaza szerepel.

NB II. Keleti csoport: Salg. Kohász—Ózd, Egyetértés—Miskolc, Diósgyőr—Szolnok, Borsodi B.—SZVSE, Nyíregyháza—Ganz-MÁVAG, Bp. Előre—Kecskemét, Bp. Spartacus—Eger, Láng—DEAC. *Nyugati csoport:* Kaposvár—MTE, ZTE—Székesfehérvár, PVSK—Cs. Autó, Oroszlány—Dunaújváros, EVTK—Csepel, B. Spartacus—K. Lombik, BVSC—Gy. MÁV-DAC, Szállítók—Budafok.

Szeptember 9

NB I. Debrecen—Ferencváros, Vasas—Győr, Ú. Dózsa—Dorog, Salgótarján—Komló, Pécs—Szeged, Tatabánya—Bp. Honvéd, Szombathely—MTK.

NB II. Keleti csoport: Bp. Előre—Láng, Kecskemét—Nyíregyháza, Ganz-MÁVAG—Borsodi B., Szegedi VSE—Diósgyőr, Szolnok—Egyetértés, Miskolc—Salg. Kohász, Ózd—Bp. Spartacus, Eger—DEAC. *Nyugati csoport:* B. Spartacus—Szállítók, K. Lombik—EVTK, Csepel—Oroszlány, Dunaújváros—PVSK, Cs. Autó—ZTE, Székesfehérvár—Kaposvár, MTE—BVSC, Gy. MÁV-DAC—Budafok.

Szeptember 16

NB I.: Szeged—Salgótarján, Komló—Ú. Dózsa, Dorog—Vasas, Győr—Debrecen, MTK—Tatabánya, Bp. Honvéd—Pécs, Ferencváros—Szombathely.

NB II. Keleti csoport: Salg. Kohász—Szolnok, Egyetértés—SZVSE, Diósgyőr—Ganz-MÁVAG, Borsodi B.—Kecskemét, Nyíregyháza—Bp. Előre, DEAC—Ózd, Bp. Spartacus—Miskolc, Láng—Eger. *Nyugati csoport:* Kaposvár—Cs. Autó, ZTE—Dunaújváros, PVSK—Csepel, Oroszlány—K. Lombik, EVTK—B. Spartacus, Budafok—MTE, BVSC—Székesfehérvár, Szállítók—Gy. MÁV-DAC.

Szeptember 23

NB I.: Győr—Ferencváros, Debrecen—Dorog, Vasas—Komló, Ú. Dózsa—Szeged, Salgótarján—Bp. Honvéd, Pécs—MTK, Tatabánya—Szombathely.

NB II. Keleti csoport: Nyíregyháza—Láng, Bp. Előre—Borsod, Kecskemét—Diósgyőr, Ganz-MÁVAG—Egyetértés, SZVSE—Salg. Kohász, Szolnok—Bp. Spartacus, Miskolc—DEAC, Ózd—Eger. *Nyugati csoport:* EVTK—Szállítók, Budai Spartacus—Oroszlány, K. Lombik—PVSK, Csepel—ZTE, Dunaújváros—Kaposvár, Cs. Autó—BVSC, Székesfehérvár—Budafok, MTE—Gy. MÁV-DAC.

Szeptember 30

NB I.: Szeged—Vasas, Komló—Debrecen, Dorog—Győr, Szombathely—Pécs, MTK—Salgótarján, Bp. Honvéd—Ú. Dózsa, Ferencváros—Tatabánya.

NB II. Keleti csoport: Salg. Kohász—Ganz-MÁVAG, Egyetértés—Kecskemét, Diósgyőr—Bp. Előre, Borsodi B.—Nyíregyháza, Eger—Miskolc, DEAC—Szolnok, Bp. Spartacus—SZVSE, Láng—Ózd. *Nyugati csoport:* Kaposvár—Csepel, ZTE—K. Lombik, PVSK—B. Spartacus, Oroszlány—EVTK, Gy. MÁV-DAC—Székesfehérvár, Budafok—Cs. Autó, BVSC—Dunaújváros, Szállítók—MTE.

Október 7

NB I.: Dorog—Ferencváros, Győr—Komló, Debrecen—Szeged, Vasas—Bp. Honvéd, Ú. Dózsa—MTK, Salgótarján—Szombathely, Pécs—Tatabánya.

NB II. Keleti csoport: Borsodi B.—Láng, Nyíregyháza—Diósgyőr, Bp. Előre—Egyetértés, Kecskemét—Salg. Kohász, Ganz-MÁVAG—Bp. Spartacus, SZVSE—DEAC, Szolnok—Eger, Miskolc—Ózd. *Nyugati csoport:* Oroszlány—Szállítók, EVTK—PVSK, B. Spartacus—ZTE, K. Lombik—Kaposvár, Csepel—BVSC, Dunaújváros—Budafok, Cs. Autó—Gy. MÁV-DAC, Székesfehérvár—MTE.

Október 14

Magyarország—Jugoszlávia válogatott mérkőzés, és az ifjúsági válogatottak találkozója Budapesten. A B- és utánpótlás válogatott ezen a napon Jugoszláviában mérkőzik.

Október 21

NB I.: Szeged—Győr, Komló—Dorog, Tatabánya—Salgótarján, Szombathely—Ú. Dózsa, MTK—Vasas, Bp. Honvéd—Debrecen, Ferencváros—Pécs.

NB II. Keleti csoport: Salg. Kohász—Bp. Előre, Egyetértés—Nyíregyháza, Diósgyőr—Borsodi B., Ózd—Szolnok, Eger—SZVSE, DEAC—Ganz-MÁVAG, Bp. Spartacus—Kecskemét, Láng—Miskolc. *NB II. Nyugati csoport:* Kaposvár—B. Spartacus, ZTE—EVTK, PVSK—Oroszlány, MTE—Cs. Autó, Gy. MÁV-DAC—Dunaújváros, Budafok—Csepel, BVSC—K. Lombik, Szállítók—Székesfehérvár.

Október 28

Magyarország—Ausztria válogatott mérkőzés, és az ifjúsági csapatok találkozója Budapesten. A B- és utánpótlásválogatott Ausztriában szerepel.

November 4

NB I.: Komló—Ferencváros, Dorog—Szeged, Győr—Bp. Honvéd, Debrecen—MTK, Vasas—Szombathely, Ú. Dózsa—Tatabánya, Salgótarján—Pécs.

NB II. Keleti csoport: Diósgyőr—Láng, Borsodi B.—Egyetértés, Nyíregyháza—Salg. Kohász, Bp. Előre—Bp. Spartacus, Kecskemét—DEAC, Ganz-MÁVAG—Eger, SZVSE—Ózd, Szolnok—Miskolc. *NB II. Nyugati csoport:* PVSK—Szállítók, Oroszlány—ZTE, EVTK—Kaposvár, B. Spartacus—BVSC, K. Lombik—Budafok, Csepel—Gy. MÁV-DAC, Dunaújváros—MTE, Cs. Autó—Székesfehérvár.

November 11

Franciaország—Magyarország válogatott mérkőzés Párizsban. Ugyanekkor találkoznak a B-válogatottak is.

NB II. Keleti csoport: Salg. Kohász—Borsodi B., Egyetértés—Diósgyőr, Miskolc—SZVSE, Ózd—Ganz-MÁVAG, Eger—Kecskemét, DEAC—Bp. Előre, Bp. Spartacus—Nyíregyháza, Láng—Szolnok. *NB II. Nyugati csoport:* Kaposvár—Oroszlány, ZTE—PVSK, Székesfehérvár—Dunaújváros, MTE—Csepel, Gy. MÁV-DAC—K.Lombik, Budafok—B. Spartacus, BVSC—EVTK, Szállítók—Cs. Autó.

November 18

NB I.: Szeged—Komló, Pécs—Ú. Dózsa, Tatabánya—Vasas, Szombathely—Debrecen, MTK—Győr, Bp. Honvéd—Dorog, Ferencváros—Salgótarján.

NB II. Keleti csoport: Salg. Kohász—Egyetértés, Szolnok—Ganz-MÁVAG, Miskolc—Kecskemét, Ózd—Bp. Előre, Eger—Nyíregyháza, DEAC—Borsodi B., Bp. Spartacus—Diósgyőr, Láng—SZVSE. *NB II. Nyugati csoport:* Kaposvár—ZTE, Cs. Autó—Csepel, Székesfehérvár—K. Lombik, MTE—B. Spartacus, Gy. MÁV-DAC—EVTK, Budafok—Oroszlány, BVSC—PVSK, Szállítók—Dunaújváros.

November 25

NB I.: Szeged—Tatabánya, Komló—Pécs, Dorog—Salgótarján, Győr—Ú. Dózsa, Debrecen—Vasas, Bp. Honvéd—Szombathely, Ferencváros—MTK.

NB II. Keleti csoport: Egyetértés—Láng, Diósgyőr—Salg. Kohász, Borsodi B.—Bp. Spartacus, Nyíregyháza—DEAC, Bp. Előre—Eger, Kecskemét—Ózd, Ganz-MÁVAG—Miskolc, SZVSE—Szolnok. *NB II. Nyugati csoport:* ZTE—Szállítók, PVSK—Kaposvár, Oroszlány—BVSC, EVTK—Budafok, B. Spartacus—Gy. MÁV-DAC, K. Lombik—MTE, Csepel—Székesfehérvár, Dunaújváros—Cs. Autó.

Mészöly a „látványos" stopper

Zúg a taps a stadionban. Kipirult arccal, védőt ünnepelnek a szurkolók. Az imént a játékosok gyűrűjéből magasan kiemelkedve, „felhőfejessel" mentette kapuját a góltól. Veszélyes, félmagas beadás következik. Nincs mentség, a gólhelyzetben levő csatáré a labda. De még mielőtt kapura továbbíthatná szőke játékos repül félmagasan a levegőben. Látványos csukafejes, ismét megmenekült a kapu. Aztán a szélső egyedül tör kapu felé. Már lőne is, az utolsó pillanatban azonban egy hosszú láb — senki sem tudja honnan került elő — elkanalazza előle a labdát.

Mészöly Kálmán korlátlan úr a kapu előterében, magasan szálló, vagy fű alatt suhanó labdáknál egyaránt. Az Atalanta elleni KK elődöntőn minden közbelépése után dübörgött az elismerés. Hátvédként produkált olyan finom, látványos megoldásokat, amelyekkel nagytudású fedezetek, vagy brilliáns csatárok szokták elkényeztetni a közönséget.

Miközben vörösre tapsoltuk a tenyerünket, önkéntelenül az elmúlt két évtized jutott az eszünkbe. Szinte megszoktuk, hogy a kontinens legjobb középhátvédjei hazánkban kergetik a labdát. Volt átjátszhatatlan Szűcsünk, biztosan romboló, „beton" Kispéterünk, s amikor üres lett a helyük, sokszor kérdeztük: születnek-e méltó utódaik?

Születtek.

A **„kőszikla" Lóránt Gyula** 36 alkalommal állt őrt a magyar kapu előtt a hármas számú mezben. Nemcsak keménysége miatt féltek tőle a világ legjobb csatárai. A sallangmentes, körültekintő, mértani pontosságú Börzsei János 22 országok közötti találkozón volt a védelem oszlopa, Európa magasan jegyzett „hármasa".

Visszavonulásuk után ismét jött a kérdés: Ki lesz ezután? Sipos Ferenc hamarosan válaszolt. Rövid időre volt szüksége ahhoz, hogy Európa első stopperjeként emlegessék. 42 válogatott mérkőzésen emelkedett ki a védelem tengelyében, játékával még a legkényesebb kritikusokat is kielégítette.

Ki lesz Sipos utóda? Ezt a kérdést már nem teszi fel senki sem. Mészöly Kálmán átvette tőle a stafétabotot, szélvészgyorsasággal. Pergessük csak vissza a filmet:

1952. A mindössze 155 cm magas Kálmán a III. kerületi TTVE kölyökcsapatában balösszekötőként kezdi a labdarúgást. Az MTK elleni rangadóra nem jön el a középhátvéd, a szőke gyereket parancsolják hátra. A mezőny legjobbja, azóta el sem mozdul erről a helyről.

1957. Már helyet kap a III. kerület felnőtt csapatában, jóllehet még csak 17. évében jár.

1958. Az ifjúsági válogatott szakvezetői is felfigyelnek rá, tagja az ifjúsági válogatott keretnek.

1959. A bajnoki idény befejezése után átigazolja a Vasas.

1960. április 9. Nagy sikerrel mutatkozik be a Fáy utcai pályán, 15 000 néző előtt az NB I-ben. Körültekintő, higgadt játékkal „hidegre teszi" a tarjániak belsőhármasát.

1960. április 24. Bécs. Tagja az UEFA tornán diadalmaskodó magyar ifjúsági válogatottnak.

1960. szeptember 28. Ismét Bécs. B válogatott, Nemec ellen.

1961. december 13. Santiagó. Először válogatott, Chile ellen.

1962. Már biztos pont a nagyválogatottban, kitűnően szerepel a világbajnokságon.

Ez röviden Mészöly Kálmán versenyfutása az ismeretlenségből az élvonalig. Hatvan NB I osztályú és kilenc országok közötti mérkőzés, EK és KK találkozók gazdag tapasztalata áll már mögötte. Rutinos harcos. Di Stefano, Hitchens, Nemec, Buzek, Nicole és még egy sereg chilei, uruguayi, argentín és egyéb nemzetiségű futballcsillag ellen vette már sikeresen fel a küzdelmet. Ismerik, jegyzik a labdarúgó világban, jóllehet még csak július 16-án volt 21 éves.

Tele van akarással, szorgalommal, tervekkel. Időnként álomnak véli, hogy ilyen gyorsan, ilyen magasra jutott. Amikor előretöréséről esik szó, egyszer sem hallgatja el azok nevét, akiknek igen sokat köszönhet: Kontha Károly, Illovszky Rudolf, Kárpáti Béla, Sárosi László, Bundzsák Dezső és Sipos Ferenc.

Nemrég érkezett haza Chiléből, mire e sorok megjelennek már a fáraók országát csodálja. A labdarúgáson keresztül kitárult előtte az egész világ. Elindult felfelé, magabiztos léptekkel. Meddig viszi? Csak rajta múlik.

A start nagyszerű volt, a finis még messze van...

Boskovics Jenő

Ünneplik a Leyton Orient csapatát

1956-ban még a III. ligában szerepelt az angliai Leyton Orient, s most az 1962-63-as bajnoki évre felkerült az I. ligába. Képünkön a nézők ünneplik a feljutást, s vállukra emelik Stan Charltont, a csapatkapitányt, aki nemcsak a II., hanem a III. ligában is szerepelt a csapatban

(MTI Külföldi Képszolgálat, Sport and General London felv.)

Dán problémák

Furcsának tűnik fel, hogy egy országban, amely a Róma-i olimpiai labdarúgó tornán ezüst érmet nyert és amely szép sikerekkel irányította maga felé a futballvilág figyelmét viták robbanjanak ki arról, hogy a tokioi olimpiai tornán résztvegyen-e vagy sem? Márpedig ezek a viták Dániában igenis folynak és ennek oka elsősorban a dán szövetség, a Dansk Roldspil Union vezetőségének negatív álláspontja, amelyet kritikusai kicsinyesnek és egocentrikusnak neveznek. A dolog ugyanis úgy áll, hogy a dán szövetség 1964-ben ünnepli fennállásának 75. évfordulóját és az ünnepi műsor fénypontja egy Európa—Skandinávia válogatott mérkőzés volna. Azonkívül a dán bajnokság éppen októberben, amikor a Tokio-i olimpiai torna lejátszásra kerül, éri el tetőpontját és a klubok egyszerűen nem nélkülözhetik ebben az időpontban játékosaikat.

Mindezen érveket azonban a dán sporttársadalom határozottan visszautasította, és most a szövetség közgyűlése is látva a közhangulatot 73 : 14 arányban úgy döntött, hogy Dániának erkölcsi kötelessége a Tókio-i tornán való részvétel. Persze nem lehet előre inni a medve bőrére, hiszen előbb a dánoknak kvalifikálni kell magukat a részvételre.

A szövetség különben hivatalosan bejelentette, hogy a televíziós közvetítések a nézők egyharmadát tartották vissza a meccsek látogatásától, és ezért végeredményben a szövetség ebben az idényben 200 000 koronával kevesebb bevételhez jutott. Úgy látszik az állami televíziónak alaposan fel kell majd emelnie hozzájárulását a szövetség bevételéhez, ha a televíziós közvetítéseket folytatni akarja.

Különben mind Dániában, mind Norvégiában kísérletek történtek a szigorú amatőrizmus leépítésére és a játékosok szerény alapon történő honorálására, de az ezirányú javaslatokat nagy többséggel elvetették. Így tehát Dánia és Norvégia továbbra is az európai futball amatőr szigetei maradnak.

A JÁTÉKVEZETŐK VÉDELMÉBEN

Olaszországban az illetékes szervek és az Olasz Labdarúgó Szövetség közösen elhatározták, hogy a mindgyakoribb tettleges botrányok elkerülése érdekében, valamilyen módon védelmet kell nyújtani a játékvezetőknek. A szavakat tett követte, s az új jogszabályok értelmében ma már Olaszországban a labdarúgó játékvezetők elleni támadás hatósági közeg elleni erőszaknak minősül, tehát büntetendő cselekmény.

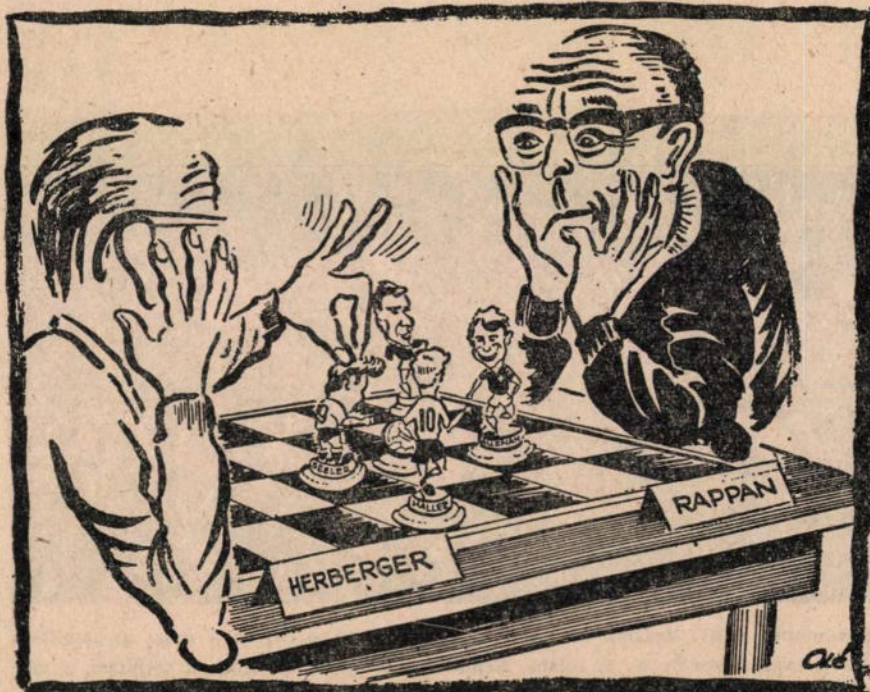
Fegyelem Kupa Argentínában

Az argentín Labdarúgó Szövetség vezetősége elhatározta, hogy ún. Fegyelem Kupát alapít. Az értékes trófeát az a csapat nyeri el, amelyik a legsportszerűbben és a legfegyelmezettebben játszik a bajnoki év folyamán.

Athénben járt a Spartak Moszkva csapata, ahol 3:0-ra nyert. Képünkön az Olimpiakosz kapusa meleg helyzetben igyekszik tisztázni

(MTI Külföldi Képszolgálat, UPI felv.)

Két világhírű edző Herberger (NSZK) és Rappan (Svájc) csapata találkozott egymással a chilei VB-n, s mert mindkét edző „futballtudós"-nak számít, egy külföldi rajzoló így képzelte el a mérkőzésre való taktikai felkészülésüket. (A mérkőzésen egyébként az NSZK csapata 2:1-re nyert)

Erő, technika, gyorsaság

Erről a témakörről nyilatkozott mostanában néhány kitűnő labdarúgó szakember. Fritz Walter, a nyugatnémet válogatott örökös kapitánya, aki ma Herberger munkatársai közé tartozik, a gyorsaságról a következőképpen vélekedik: „a modern labdarúgásban ugyan fontos szerep jut a gyorsaságnak, de ez egyes csapatoknál a pontosság rovására megy, mind a leadásoknál, mind a kapura lövésnél. Meg kell gondolni azt, hogy a pályán mégis csak a labda a leggyorsabb „tényező". És ez a gyorsaság különösen akkor érvényesül döntő módon, ha a labdatovábbítás egyből történik. Aki ezt érti, az gyorsítja igazán a játékot. A másirányú vak buzgalom — tehát csak a játékosok felgyorsítása — ezzel szemben csak káros.

Az új angol bajnokcsapat középcsatára, Crawford a keménység kérdéséhez szólt hozzá. „Csak ötletekkel és csak technikával ma már nem lehet érvényesülni. Itt egy jó példa. Játszottam Londonban az osztrák válogatott ellen. A puha és lassú ellenfélnek ezen a mérkőzésen nem volt semmi esélye. A keménység és gyorsaság a korszerű labdarúgásban nélkülözhetetlen."

Decker osztrák szövetségi kapitány szerint a mai futballban egyrészről technika, taktikai rugalmasság és szellemi mozgékonyság, másfelől erő, keménység és gyorsaság biztosíthatják a sikert, amely nem érhető el egyedül sem technikával, sem erővel.

Dékány *az edzői katedrán*

— Minden rosszban van valami jó — így kezdi a beszélgetést Dékány Ferenc dr., a Ferencváros volt kitűnő fedezete. Ennyit mond, azután elhallgat, nyilván elgondolkozik a múlton. Arcáról mintha az tükröződne, hogy hiányzik neki a zöld gyep, a sárga labda és a zöld-fehér mez.

— Hány esztendős korában hagyta abba a játékot?

— 31 éves voltam, tehát aránylag fiatalon vonultam vissza. Korán. Akkor nagyon sajnáltam, amit azonban elvesztettem a réven, megnyertem a vámon. Hamar lehettem edző.

— Elégedett csapatával?

— Előrebocsátom, hogy edzői pályafutásomat az FTC ifi harmadik csapatánál kezdtem. Azután elkerültem a Tehertaxihoz. Ez a második csapatom. 1962 februárja óta tevékenykedem itt. Nagyon megszerettem a fiúkat. Valamennyien gépkocsivezetők, garázsi dolgozók, szerelők. Lelkiismeretesen, komolyan végzik napi munkájukat és mellette nagy kedvvel sportolnak. Bíznak bennem és ez jólesik. Hallgatnak rám és megfogadják tanácsaimat, azt hiszem ez is közrejátszott, hogy csapatom bajnokságot nyert a BLSZ I. osztályban.

— Kik játszottak a legjobban?

— Dicséretet érdemel: Faludi, Nagy, Czebe, Útvölgyi, Hammer, Hejduk, Gébele és Gáspár. Egyébként mindössze 14 játékosunk volt, éppen ezért gyakran csapatösszeállítási gondokkal is küzködtünk. Előfordult az is, hogy a tartalékkapusunk védett, másik kapusunk pedig jobbszélsőt játszott.

— Milyen a Tehertaxi tavaszi szereplésének mérlege?

— Úgy vélem, hogy figyelemreméltó sorozatot értünk el. Íme: 7:0, 4:0, 2:0, 2:2, 3:1, 2:1, 4:2, 3:2, 2:0, 3:3, 2:3, 2:1, 2:1, 1:0, 2:0. Mérlegünk tehát a tavaszi mérkőzéseken: 12 győzelem, 2 döntetlen és egy vereség. Így jutottunk a bajnoki cím birtokába és ősszel már az NB III-ban játszunk. Más változás is történt a csapatnál, három együttes: a Józsefvárosi Szállítók, a Kőbányai Szállítók és a Tehertaxi egyesült. Ősztől Fősped Tehertaxi néven játszunk az NB III-ban.

— És a kilátások?

— Nem csinálunk titkot, szeretnénk megnyerni a bajnokságot. Erősíteni is akarunk. A csapat mellett én is szeretném még jobban felvértezni magam. Állandóan tanulok. Oktatói képesítésem már van, de tudom, hogy ez kevés. Újabb tanfolyamokat akarok végezni.

— Ki az edzői példaképe?

— Szerencsére a Ferencvárosban, játékospályafutásom alatt alkalmam nyílott arra, hogy megismerjek több neves edzőt, így Lykát, Sóst, Tátrait és Bukovit. A legnagyobb hatást rám Bukovi Márton tette. Marci bácsi a példaképem szakmai szempontból és pedagógiai vonatkozásban egyaránt.

— Hogyan vélekedik a labdarúgás időszerű kérdéseiről?

— Izgatottan figyeltem a Chiléből érkező eredményeket, fénykép- és filmfelvételeket. Úgy vélem, hogy általában a védekező játék jellemzi pillanatnyilag a labdarúgást. A legtöbb válogatott és klubcsapat, ha elveszti a labdát, visszavonul saját tizenhatosára. A játéktér középső része a „senki földjévé" vált. Nincs középjáték. Ez szerintem könnyen arra vezethet, hogy a labdarúgás elveszti régi fényét, szépségét.

— Véleménye szerint hogyan segíthetnének ezen?

— Lehet, hogy merész az elképzelésem és talán helytelen is. Azért mégis elmondom. Vitatkozzunk róla. Szerintem módosítani kellene a jelenlegi szabályokat. Pontosan nem tudom hogyan, de talán sávokra oszthatnák a pályát és így többféle változata lehetne a lesszabálynak. Véleményem szerint ezzel a kérdéssel mielőbb foglalkozni kellene, mert nem elég az eredmény, a győzelem, a közönség itthon és külföldön szép játékot, és látványosságot is vár a labdarúgóktól.

Molnár Károly

A Tatabánya—1. FC Kaiserslautern mérkőzésen Grosics elbúcsúzott a tatabányai közönségtől. Átadja helyét és a labdát Rappnak

(MTI Fotó Főosztály, Petrovits László felv.)

POSTA

B. D. Budapest. Brazília labdarúgó-csapata nem vett részt olimpián. A kért eredményekkel nem rendelkezünk.

Orbay Miklós, Budapest. Levelének legnagyobb részével teljesen egyetértünk. Sajnos, az elmúlt bajnoki idényben valóban egész sereg súlyos játékvezetői tévedésnek lehettek szemtanúi a nézők. Javaslata azonban — „illetékesek rendeljék el az olyan mérkőzések újrajátszását, amelyeken nyilvánvaló, az eredményt meghamisító játékvezetői tévedések történtek" — aligha valósítható meg. És hozzá kell tennünk: nem az MLSZ, hanem a FIFA szabályai szerint folynak a mérkőzések világszerte. A legfontosabb tennivaló inkább az lenne: a jövőben csak azok a játékvezetők kapjanak NB I. mérkőzéseket akik minden tekintetben megfelelnek a követelményeknek. Mi sem tartjuk helyesnek a mai gyakorlatot, hogy tudniillik az NB-játékvezetői keret minden tagjának szinte szükségszerűen „kell" vezetnie 2, 3, vagy 4 mérkőzést. A „kipipálási" módszer helyett mindenesetre valami jobbat kellene kitalálni a JT-nek.

Pintér József, Mór. Fényképek elküldésével nem foglalkozunk, ezt már többször megírtuk. A kért fényképekkel sem rendelkezünk, kérésének tehát nem tehetünk eleget. Levélválaszra — ugyancsak többször megírtuk — nem vállalkozunk.

Molnár János, Szombathely. Ön nyerte a fogadást. Ha ugyanis a labda a rosszul helyezkedő játékvezetőről pattan a hálóba, a játékvezetőnek feltétlenül gólt kell ítélnie. (A játékvezető ugyanis ilyen esetben a pálya „tartozékának" számít.) A helyes ítélet tehát nem labdaleejtés, hanem gól.

H. P. Miskolc. A kérdezett magyar—csehszlovák mérkőzések csapatösszeállítása a következő. 1925. okt. 11, Prága (0:2): Fischer — Dudás, Senkey I — Fuhrmann, Kléber, Nyúl II. — Senkey II, Molnár, Kautzky, Szűcs, Kohut. 1926. jún. 0. Budapest (2:1): Fischer — Fogl II. Senkey I — Fuhrmann, Kléber, Borsányi — Braun, Takács, II, Pataky, Schlosser, Kohut. Gólszerzőnk: Takács II és Kohut. 1927. ápr. 24, Prága (1:4): Weinhardt — Fogl II, Fogl III — Fuhrmann, Bukovi, Obitz — Opata, Mészáros, Dán, Pataky, Kohut. Gólszerzőnk: Mészáros. 1928. ápr. 22, Budapest (2:0): Weinhardt — Sternberg, Fogl III — Pesovnik, Bukovi, Obitz — Ströck, Takács II, Turay, Hirzer-Híres, Kohut. Gólszerzőnk: Hirzer (11-esből) és Kohut.

J. M. Csehszlovákia. Levelét továbbítottuk válogatott csapatunknak. A válogatott csapat szakvezetőinek az MLSZ címére írhat: Budapest, VI. Népköztársaság útja 47. Az MTK címe: Bp. VI. Bajza u. 19.

K. I. Szentlőrinc (Baranya megye), R. L. Budapest, N. P. dr. Szeged, Sz. B. Miskolc. Levelüket átadtuk terjesztési osztályunknak.

Többeknek. Kérjük kedves olvasóinkat, hogy előfizetéssel kapcsolatos ügyekben, vagy régebbi számainak beszerzésével kapcsolatban ne nekünk, hanem terjesztési osztályunknak (Sportpropaganda) írjanak: Bp. VIII. Rákóczi 57/a.

U. M. Körösladány. A múlt év őszén és az idén tavasszal (!) lejátszott nemzetközi és válogatott mérkőzések összeállításait, góllövőit stb. kéri. Ezekre a kérdésekre nem válaszolunk, hiszen minden lapban benne voltak az eredmények. A Bp. Honvéd nem volt izraéli portyán, a portya ugyanis elmaradt.

F. László, Békéscsaba. Ha figyelemmel kíséri lapunk posta rovatát, a kért külföldi csapatösszeállítások legtöbbjét olvashatta. A címekkel nem rendelkezünk. Általában elegendő, ha a városnév feltüntetése mellett a csapat nevét írja fel a borítékra.

R. F. Arad, Románia. Igyekszünk sort keríteni a kért külföldi bajnoki táblázatok közlésére.

S. Lajos, Pusztaszabolcs. A kért adatokkal nem rendelkezünk.

K. I. Debrecen. Albert Flóriánhoz írt levelére itt válaszolunk. Írja meg csehszlovák levelező-társának, hogy fényképet nem tud küldeni Albertről. Persze, lapunkban is, a Képes Sportban is találhat olykor felvételt a középcsatárról, javasoljuk: vágja ki és ezt a képet küldje el. Albert 1941-ben született, huszonhétszer játszott a nagyválogatottban. A többi kérdése nem közérdekű.

Sz. Imre, Budapest. Igazat adunk Önnek abban, hogy a Magyar Népköztársasági Kupa nagyobb megbecsülést érdemelne. Ha valaki egy percig játszott a nagyválogatottban, már az is válogatottságnak számít. A hiányolt cikkek legnagyobb része helyszűke miatt maradt ki eddig lapunkból. Amennyire lehetséges, igyekszünk pótolni. Ötös számú kérdésére azt válaszoljuk: amit abban a rovatban összefoglalva, röviden közöltük, azt az előző hónapban a sportlapokban és a napilapok sportrovataiban elolvashatta. Mi is helyesnek tartjuk azt a javaslatát, hogy mindenféle nemzetközi klubmeccsre semleges játékvezetőt hívjunk. Jókívánatait köszönjük, szívélyes üdvözletünket küldjük.

B. K. Debrecen. Nincs igaza. A mérkőzés játékidejét nem a játékvezetői sípszótól kell számítani, hanem attól a pillanattól, amikor a középcsatár elindítja a labdát.

Kelecsényi Péter, Budapet. Az idei svájci bajnokságot a Servette csapata nyerte.

Miklós Vilmos, Székelyudvarhely, Románia. Ha volt is Albert és Tichy között kisebb nézeteltérés, az már a múlté. A két kiváló csatár a világbajnoki mérkőzéseken már teljes egyetértésben, tudása legjavát nyújtva játszott. Igyekszünk sort keríteni az Ön által javasolt cikkekre, riportokra, de persze ezeken kívül olykor egy-két hirdetés is elfér a lapban. A magyar labdarúgás iránti szeretetét őszintén méltányoljuk, jókívánatait köszönjük és mi is szívélyes üdvözletünket küldjük.

Weidinger András, Balatonboglár. A kért címek közül az alábbiakkal rendelkezünk: AC Milan: Corso Venezia 36. Milano. FC Internazionale: Viale Comizi di Lione 1, Milano. AS Roma: Via del Quirinale 21, Roma. Club de Futbol Barcelona: Pasaje Méndez Vigo 4, Barcelona. Sportklub Rapid: VII, Urban Loritz-Platz 5, Wien. A Német Demokratikus Köztársaság Labdarúgó Szövetségének címe: Sektion Fussball der Deutschen Demokratischen Republik, Deutsche Sporthalle, Berlin, 18. DDR.

Ifj. C. S. Debrecen. 1960. július 3-án, a Világ-kupa montevideói (első) döntő mérkőzésén (amely 0 : 0-ra végződött) így állt föl a Penarol: Maidana — Martinez, Aguerre, Pino — Salvador, Goncalvez — Cubulla, Linazza, Hohberg, Spencer, Borges. A Real Madridban Santamaria játszott középhátvédet. A mérkőzésnek 70 000 nézője volt.

G. Gyula, Nagykanizsa. Sajnos, a kért cím már nem áll rendelkezésünkre. Korábbi ‚eredménytelennek mondott próbálkozásai ellenére azt javasoljuk, forduljon kérésével a Kultúrához.

Cs. Vince, Budapest. A Racing Club de Paris csapatának egyik legutóbbi összeállítása ez volt: Taillandier — Leiong, Bollini, Melloni — Marcel, Senac — Magny, Samper, Heutte, Van Sam, Lagadec. A többi összeállítással — sajnos — nem rendelkezünk. Kívánságának igyekszünk majd eleget tenni.

P. Sándor, Nagykőrös. A francia I. liga bajnokai 1933 óta: 1933: Lille, 1934: Sete, 1935: Sochaux, 1936: Racing Club de Paris, 1937: Marseille, 1938: Sochaux, 1939: Sete, 1946: Lille, 1947: Roubaix, 1948: Marseille, 1949: Reims, 1950: Bordeaux, 1951: Nice, 1952: Nice, 1953: Reims, 1954: Lille, 1955: Reims, 1956: Nice, 1957: St. Etienne, 1958: Reims, 1959: Nice, 1960: Reims, 1961: Monaco, 1962: Reims.

Seress Péter, Budapest. A kérdezett országokban a labdarúgó szövetség megalakulásának éve a következő: Argentína: 1893, Belgium: 1895, Bulgária: 1923, Chile: 1895, Dánia: 1899, Anglia: 1893, Finnország: 1907, Hollandia: 1889, Olaszország: 1898, Luxembourg: 1908, Észak-Írország: 1880, Norvégia 1902, Lengyelország: 1919, Skócia: 1873, Spanyolország: 1905, Svájc: 1895, Wales 1875, Uruguay: 1900.

Az atomkorszak labdarúgása

A nagyméretű tudományos fejlődéssel párhuzamosan változik a futball jellege is — jelentették ki szovjet szakemberek. A közelmúltban a világon elsőnek a Szovjetunióban bemutatták az ún. légi futballt, amelyet repülőgépről játszanak. Egy-egy csapat 2—2 tagból áll. A repülőtér közepén héliummal töltött óriási léggömböket engednek fel, s ezeket kell a „csapatoknak" gépük orrával a „kapuvonalon" átjuttatni. A játékvezető helikopterrel ellenőrzi a játékot és rádió útján közli észrevételeit.

Az osztrák labdarúgásról

A hivatásos labdarúgás bevezetéséről beszélt Walch dr., az osztrák futballszövetség elnöke az osztrák hírlapírók előtt, egy az ÖFB által összehívott sajtóértekezleten. „Úgylátszik" — mondotta az elnök, — „hogy a professzionalizmus nélkül nem érhetők el a labdarúgásban csúcsteljesítmények" majd hozzátette: „noha a profizmus bevezetése Ausztriában nagy nehézségekbe ütközik, a kérdés mégis aktuálissá vált".

Az osztrák sajtó általában helyesli Walch dr. okfejtését. A lapok kifejtik, hogy a nyílt profizmus előnyben részesítendő a mai szerződéses félprofi rendszerrel szemben, mert ma csak a játékosok jogait biztosítják a szerződések, kötelezettségeik szabályozása csak a profizmusban lehetséges. Persze akadnak az osztrák sporthírlapírók között olyanok is, akik szerint Ausztria labdarúgó egyesületei közül legfeljebb 4—5 rendelkezik olyan bevétellel, amelyek egy profiüzem deficitmentes működését biztosítanák. A klubok többsége azonban nem tudná megkeresni az üzemköltségeket.

•

Az osztrák labdarúgó rajongók sokat foglalkoznak a Rapid gyenge bajnoki szereplésével is. A sajtóval versenyt szidják a nagymúltú hütteldorfi zöld-fehér csapat vezetőségét, amely elengedett három olyan játékost, mint Riegler, Dienst és Körner. Riegler ma egyike a francia Lens legjobb játékosainak, Dienst a Schwechatnál másodvirágzását éli. Körner pedig a formába lendült Admira egyik oszlopa.

•

Az Austria az idén is megnyerte az osztrák bajnokságot és mellé a kupát is. A lilák az EK-ra meg akarják erősíteni együttesüket, hogy az a legerősebb európai legénységekkel szemben is versenyképes legyen. Kiváló játékosaik mellé — Fraydl, Stotz, Ocwirk, Nemec és Fiala — leszerződtették a néger Jacaret, jobbszélsőnek pedig a dán válogatott Petersent. Az is lehetséges, hogy a lilákhoz kerül a Vienna nagy átütőerejű középcsatára, Buzek is.

•

Az osztrák labdarúgósportnak két halottja van. Az egyik Kolisch Artur, a nálunk is jólismert futballvezető, aki Meisl Hugó egyik bizalmi embere volt és a nácizmus bukása után egyideig az osztrák szövetség főtitkára és szövetségi kapitánya volt. Kolisch jól beszélt magyarul és hozzájárult a magyar—osztrák labdarúgó kapcsolatok elmélyítéséhez. 75 éves korában halt meg.

A másik elhúnyt Uridil, a húszas évek Rapid csapatának gólzsákja, aki annakidején a remekül irányító Kuthan középcsatár és a nagyszerű jobbszélső Wondrák között ontotta a gólokat. Olyan típusú játékos volt, mint az Arsenal tankja, Drake, aki, ha helyzetbe hozták, ritkán tévesztette el az ellenfél kapuját. Az egykori gólkirály Uridil olyan népszerű volt az osztrák fővárosban, hogy kuplét írtak róla és azt „Heute spielt der Uridil" szöveggel annakidején Bécs slágerként dúdolta. Uridil 66 éves korában húnyt el.

KÉT GÓL

a magyar—osztrák találkozóról

Nagy hőségben, 75 ezer néző előtt került sorra Bécsben a 105. magyar—osztrák találkozó. Az I. félidő enyhe magyar fölényt hozott, s ez a fölény a 42. percben eredményezett gólt. Ekkor Sándor labdájával Albert tört kapura, két pompás csellel átjátszotta a védőket, majd nagyszerűen ívelte Tichy elé a labdát, s balösszekötőnk hat méterről a léc alá fejelte. Felső képünkön a gól pillanata, a gólszerző Tichy az osztrák védők között a földön fekve figyeli a gólbatartó labdát. A 61. percben az előre törő Sárosit Halla, a 16-os sarka előtt ellökte, de Dusch, a mérkőzés nyugatnémet játékvezetője mégis az osztrákok javára ítélt szabadrúgást (Dusch egyébként többször ítélt tévesen). A szabadrúgást Halla lövésszerűen ívelte kapu elé, s Nemec négy méterről, félmagasan, keresztbe a kapu baloldalába fejelt. Ezt a pillanatot mutatja az alsó képünk. A mérkőzés sorsa két perccel később dőlt el. Ekkor Tichy újabb gólt ért el, s végeredményben a magyar csapat 2:1 arányban nyert. Ez volt a magyar válogatott 51. győzelme Ausztria ellen

(MTI Külföldi Képszolgálat, Votava Wien felv.)

AZ UEFA égisze alatt a bajnok-

Az év második felében a nemzeti bajnokságok mellett az UEFA égisze alatt megkezdődnek a különböző nemzetközi mérkőzés-sorozatok is: második kiírásban a Nemzetek Kupája, a bajnokcsapatok VIII. Európa Kupája, valamint a Kupagyőztesek Európa Kupájának III. tornája.

A Nemzetek Kupája első kiírásban 1958—60 között zajlott le.

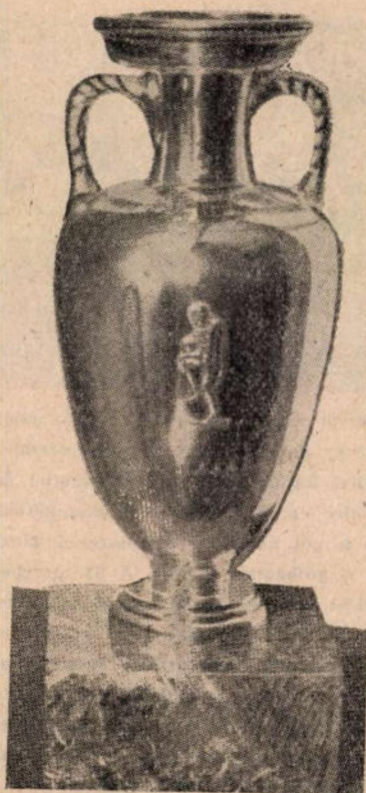
Az újabb küzdelem-sorozatra 29 ország nevezett. Naptári nehézségek miatt mindössze három, az UEFA-hoz tartozó tagszövetség nem jelentkezett a tornára.

Az első forduló sorsolása:

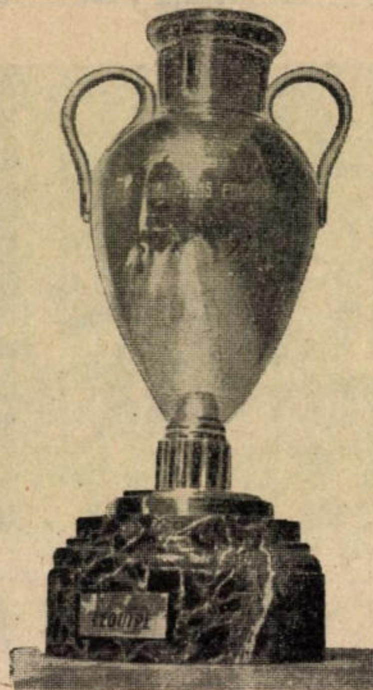
Dánia—Málta,
Izland—Írország,
Görögország—Albánia,
NDK—Csehszlovákia,
Olaszország—Törökország,
Bulgária—Portugália,
Spanyolország—Románia,
Franciaország—Anglia,
Norvégia—Svédország,
Jugoszlávia—Belgium,
Magyarország—Wales,
Lengyelország— Észak-Írország,
Svájc—Hollandia.

A Szovjetunió, mint az első torna győztese, nem szerepel ebben a fordulóban és a sorsolás alapján erőnyerő Luxemburg és Ausztria is.

A selejtezőket 1962. augusztus 1—1963. március 1. között kell lebonyolítani. A nyolcaddöntőt sorsolják, és ennek lebonyolítása 1963. április 1—október 31. között kell megtörténjen. A negyeddöntő időpontja: 1963. november 1—1964. május 31.

A Nemzetek Kupája, a Henry Delaunay Kupa

A bajnokcsapatok Európa Kupája, alapította az Equipe c. francia szaklap

Az EK sorsolása

Kölnben készítették el a Bajnokcsapatok VIII. Európa Kupájának sorsolását. Huszonkilenc országból 30 csapat vehet részt az újabb vetélkedésen, s a bizottság úgy döntött, hogy két 15—15-ös csoportot hoz létre. Az első fordulóban egy-egy csapat így erőnyerő.

Az EK első fordulóját szeptember 30-ig kell oda-vissza lejátszani, s a sorsolás a következő:

I. csoport

Ipswich Town (angol)—SC Florina (máltai), AC Milan (olasz)—Union Luxembourg (luxembourgi), Servette (svájci)—Feijenoord (holland), Real Madrid (spanyol)—SC Anderlecht (belga), FC Dundee (skót)—1. FC Köln (nyugatnémet), Shelbourne Dublin (ír)—Sporting Lisszabon (portugál), SC Linfield (észak-ír)—Esbjerg (dán). *Stade Reims (francia) erőnyerő.*

II. csoport

Partizan Tirana (albán)—IFK Norrköping (svéd), Dinamó Bukarest (román)—Galata Seray (török), Polonia Bytom (lengyel)—Panathinaikosz (görög), *Fredrikstad (norvég)—Vasas (magyar)*, Austria-Wien (osztrák)—HIFK Helsinki (finn), CDNA (bolgár)—Partizan Belgrad (jugoszláv), Vorwärts Berlin (NDK)—Dukla Prága (csehszlovák), *Benfica (portugál) erőnyerő.*

A legeredményesebben szerepeltek

A kupában eddig legeredményesebben szerepelt csapatok rangsora a következő (táblázatunkban azt tüntetjük fel, hogy eddig meddig és hányszor jutottak el):

I—VII. év	Győztes	A döntőben	Az elődöntőbe	A 1/4 döntőben	A 1/8 döntőben
1. Real Madrid	5	6	6	6	7
2. Benfica	2	2	2	2	2
3. Milan	—	2	2	2	3
4. Reims	—	2	2	2	2
5. Barcelona	—	1	2	2	2
6. Fiorentina	—	1	1	1	1
Eintr. Frankfurt	—	1	1	1	1
8. Manchester U.	—	—	2	2	2
9. CZ Belgrád	—	—	1	2	4
10. Glasgow R.	—	—	1	2	4
11. Rapid (Bécs)	—	—	1	2	2
St. Liege	—	—	1	2	2
13. YB Bern	—	—	1	1	4
14. Partizán Belg.	—	—	1	1	2
15. Vasas	—	—	1	1	1
AC Madrid	—	—	1	1	1
Hamburger SV	—	—	1	1	1
18. OGC Nice	—	—	—	2	2
Wiener SC	—	—	—	2	2
20. CDNA Szófia	—	—	—	1	3
W. Karl Marx-St.	—	—	—	1	3
Aarhus GF	—	—	—	1	3
23. B. Dortmund	—	—	—	1	2
Wolverhampton	—	—	—	1	2
25. Bp. Vörös Lobogó	—	—	—	1	1
Hibernian	—	—	—	1	1
A. Bilbao	—	—	—	1	1
Grasshoppers	—	—	—	1	1
FC Sevilla	—	—	—	1	1
Ajax	—	—	—	1	1
Schalke 04	—	—	—	1	1
Burnley	—	—	—	1	1
Hradec Králové	—	—	—	1	1
IFK Malmö	—	—	—	1	1
Djurgarden	—	—	—	1	1
Sparta Rotterd.	—	—	—	1	1
Dukla Prága	—	—	—	1	1
Nürnberg	—	—	—	1	1
Juventus T.	—	—	—	1	1

megkezdődik a Nemzetek Kupája, csapatok Európa Kupája és a kupagyőztesek tornája

A Kupagyőztesek Európa Kupája

A Kupagyőztesek Kupájának sorsolása

A kupagyőztesek tornájára 24 csapat jelentkezett. Itt is két csoportot alkottak. Hét klub mérkőzés nélkül kerül a legjobb 16 közé, a tizennyolc további együttesnek viszont oda-vissza alapon kell megküzdenie, ugyancsak szeptember 30-ig az első fordulóban. A torna sorsolása:

I. csoport

Bangor City (walesi)—FC Napoli (olasz), Lausanne (svájci)—Sparta Rotterdam (holland), Setubal (portugál)—St. Etienne (francia), Odense 1909 (dán)—Alliance Dudelingen (luxembourgi), Glasgow Rangers (skót)—Atletico Madrid vagy Fiorentina. *Tottenham Hotspur (angol), Portadown (észak-ír), Shamrock Rovers (ír)* és a nyugatnémet kupagyőztes erőnyerő.

II. csoport

OFK Belgrád (jugoszláv)—Chemie Halle (NDK), Hibernians (máltai)—Olympiakosz Athén (görög), Ujpesti Dózsa (magyar)—lengyel kupagyőztes, román kupagyőztes —bolgár kupagyőztes. *A Grazer AK (osztrák) és a csehszlovák kupagyőztes erőnyerő.*

Gustav Wiederkehr, az UEFA svájci elnöke

1962. második felének válogatott mérkőzései

Az év második fele is bővelkedik válogatott mérkőzésekben. Az UEFA-hoz bejelentett terminusok szerint az alábbi találkozókra kerül sor augusztustól az év végéig. (Az egyes mérkőzések melletti NK jelzés, a Nemzetek Kupa találkozót jelenti.)

A válogatott mérkőzések programja:

Augusztus 12, Dublin:
Írország—Izland (NK)

Augusztus 26, Osló:
Norvégia—Finnország

Szeptember 2, Poznan:
Lengyelország—Magyarország

Szeptember 2, Berlin:
NDK—Szovjetunió

Szeptember 2, Reykjavik:
Izland—Írország (NK)

Szeptember 5, Rotterdam:
Hollandia—Holland-Antillák

Szeptember 11, Odense:
Dánia—Curacaó

Szeptember 16, Lipcse:
NDK—Jugoszlávia

Szeptember 16, Helsinki:
Finnország—Dánia

Szeptember 16, Osló:
Norvégia—Svédország (NK)

Szeptember 16, Bécs:
Ausztria—Csehszlovákia

Szeptember 16, Reykjavik:
Izland—Holland-Antillák

Szeptember 26, Koppenhága:
Dánia—Hollandia

Szeptember 28, Stockholm:
Svédország—Dánia

Szeptember 30, Szófia:
Bulgária—Lengyelország

Október 6, Dublin:
Írország—Anglia

Október 9, Isztambul:
Törökország—Románia

Október 10, Varsó:
Lengyelország—Marokkó

Október 14, Budapest:
Magyarország—Jugoszlávia

Október 14, Bukarest:
Románia—NDK

Október 14, Antwerpen:
Belgium—Hollandia

Október 24, London:
Anglia—Franciaország

Október 28, Budapest:
Magyarország—Ausztria

Október 28, Stockholm:
Svédország—Dánia

Október 28, Prága:
Csehszlovákia—Lengyelország

November 4, Göteborg:
Svédország—Norvégia (NK)

November 4, Belgrád:
Jugoszlávia—Belgium (NK)

November 7, Szófia:
Bulgária—Portugália (NK)

November 11, Párizs:
Franciaország—Magyarország

November 11, Amszterdam:
Hollandia—Svájc

November 11, Bécs:
Ausztria—Olaszország

November 18, Tel-Aviv:
Izrael—Törökország

November 21, London:
Anglia—Hollandia

November 25, Szófia:
Bulgária—Ausztria

December 8, La Valetta:
Málta—Dánia (NK)

December 16, Lisszabon:
Portugália—Bulgária (NK)

December 23, Köln:
NSZK—Svájc

TÁMADÁSOK A FIFA ÉS EURÓPA ELLEN

Az argentin válogatott edzője Carlos Lorenzó Argentína egyik vezető szaklapjában nyilatkozott arról, hogy a **FIFA** teljesen az európai szövetségek befolyása alatt áll és Délamerika labdarúgó országai állandóan háttérbe szorulnak a világszövetségben. Lorenzó azt is szemére veti a FIFA-nak, hogy még szabálymódosítások esetén is az európaiak érdekeit engedi érvényesülni. Az edző szerint az európai szövetségek mindent elkövetnek, hogy legveszélyesebb riválisukat, a délamerikai labdarúgást háttérbe szorítsák. Lorenzó a délamerikai szövetségek szervezkedésére hívja fel a figyelmet, hogy a FIFA-val **és** az európai szövetségekkel szemben egységesen foglalhassanak állást a világszövetségen belül is. Állításainak igazolására példákat is felhoz. Így azt, hogy Európa befolyását a FIFA-ban nagyszerűen bizonyította a világbajnoki torna időpontjának kitűzése. Ez ugyanis csak az európaiaknak felelt meg.

ÚJONC AZ EK-BAN: IPSWICH TOWN

Ne lepődjék meg az olvasó, ha most találkozik először ezzel a városnévvel. Mielőtt azonban elhamarkodva hivatkozna öreg földrajz tanárának mulasztására, nyugtassa meg lelkiismeretét azzal, hogy az emberek többsége osztja ezt a „tájékozatlanságát".

Sokkal meglepőbb viszont az, hogy sokan még Angliában is csak most tanulják meg a kis város nevének helyes lebetűzését — miután annak labdarúgó csapata kivívta az első-ligás bajnoki címet.

Idézem Doug Morant, a csapat jobbösszekötőjét:

— *Amikor két évvel ezelőtt felkértek, hogy írjak alá szerződést az Ipswich Townhoz, előbb meg kellett keresnem a várost a térképen!*

Angliában megérték már az évszázad válogatott mérkőzését (angol—magyar), látták az évszázad kupadöntőjét (Tottenham—Burnley), három évtizede csodálják az évszázad labdarúgóját (Stanley Matthews) és most ámulattal könyvelik el az évszázad meglepetését (Ipswich bajnoksága).

E sorok írója túljutott már a feszültséggel telített bajnoki zárórákat követő „másnapos állapoton" és most a birtokában levő tényekkel józanul igyekszik legalább részbeni magyarázatot találni az új angol bajnokcsapat páratlan sikerére.

A kelet-angliai városka (lakossága 120 000) labdarúgói nem is olyan régen még a harmadosztályban, a „rúgd és fuss" csapatok szürke színvonalú mezőnyében keresték a sikert. A második ligába jutásukat elérhető álomként emlegették. Álomként azért, mert a magasabb osztállyal járó nézőszámnövekedés megváltást jelenthetett az anyagi gondokkal küzdő klub számára.

Az álom 1956-ban valóra vált. A siker főrészeseként Alf Ramseyt emlegetik, aki alig néhány évvel azelőtt még a Tottenham és az angol válogatott erőssége volt. Ramsey igyekezett érvényre juttatni azokat a nagyszerű erényeket, amelyek tanítómesterét, Arthur „Mr. Football" Rowley-t jellemezték.

Az út, amelyen Ramsey elindult, fokozatosan felfelé vezetett. S amikor tavaly az Ipswich Town nyerte el a másodosztályú bajnoki címet, kevesen számítottak arra, hogy az élvonal is további vérmes sikereket tartogat számukra. A szurkolók javarésze már a kiesés elkerülését is sikernek tekintette volna s a sportsajtó jövendőmondói csak hangot adtak ennek az általános véleménynek.

De lehetséges-e ép ésszel azt jósolni, hogy az angol bajnokságok történetében előfordulhat olyasmi, hogy valamely csapat először szerepel az első osztályban és mindjárt kivívja az első helyet? Ez egyenesen képtelenség, ehhez csoda kell és isteni szerencse!

Áll: Compton, Carberry, Baxter, Baily, Elsworthy, Nelson; guggol: Stephenson, Moran, Crawford, Phillips, Leadbetter

Csoda és szerencse? Az alábbiak elemzése után az olvasóra bízom a döntést:

1. *Az Ipswich Town jelenlegi első csapatában kilenc saját nevelésű, vagy más egyesületekből „ingyen" szerzett játékos szerepel. A másik két játékosért összesen tízezer fontot fizettek ki. Ha figyelembe vesszük, hogy a Tottenham egyetlen csatáráért* (Greaves) *százezer fontot adott, akkor nem nehéz levonni a következtetést.*

2. *Hat jelenlegi játékos már a harmadosztályú bajnokságot nyert csapat tagja volt.* (Klubhűség — fél győzelem!)

3. *A bajnokcsapat hazai mérkőzéseinek átlagos nézőszáma huszonkétezer volt. Összehasonlítási alap: a Tottenhamé hatvanhatezer, az Evertoné negyvennégyezer és a Manchester Unitedé negyvenezer volt.*

4. *Az Ipswich Town jelenlegi csapatában egyetlen válogatott játékos sincs* (Crawford már szerepelt ugyan az angol válogatottban, a VB-re azonban nem vitték ki.) ***Száz éve most fordul elő először, hogy az angol bajnok nem ad válogatottat valamelyik hazai ország csapatának!***

6. *Valamennyi elsőcsapatbeli játékos egyforma elbírálás alá esik — minden tekintetben.* (Ramsey menedzser mottója: „A sztárrendszer és a jó csapatszellem egymástól idegen fogalmak. A feltételezett érdemek szerinti megkülönböztetett fizetés a csapat belső bomlásához vezethet".)

Egyszerűség, szerénység, szív és akarat. Ezek az új bajnokcsapat fő erényei. Játékát illetően azt lehet mondani, hogy az igazi angol iskola képviselője. Az együttes kemény, gyors és fegyelmezett játékosokból áll, akik nem ismernek lehetetlent, amikor bajnoki pontok kiharcolásáról van szó.

Norfolkban, Kelet-Anglia kis csücskében ma már a nyolcadik Európa Kupa a fő téma. Az ipswichi szurkoló szemében a Benfica is csak egy „következő ellenfelet" képvisel, ahol tizenegy játékos áll tizeneggyel szemben. Az angol bajnokság megnyerése után a kupában is sikerrel akarnak helytállni.

Ki vagyok én, hogy elvitassam optimista előrelátásuk jogosságát?

*

Végül az egyesületi színeket számontartó és a csapatösszeállításokat követő magyar olvasók számára megemlítem, hogy az Ipswich Town kék-fehér színekben, az alábbi tizenegy játékossal nyerte meg a bajnokságot: Baily — Carbelli, Compton — Elsworthy, Nelson, Baxter — Stephenson, Moran, Crawford, Phillips, Leadbetter.

Gary Sidcup

A Nyári Nemzetközi Labdarúgó-bajnokság VIII. csoportjában

VERETLENÜL ELSŐ:

PÉCSI DÓZSA

— Halló, itt Leyden, Kállai Lipót! Az eredmény 0:0.

— Köszönjük, gratulálunk!

Az elmúlt két hónapban sokszor kapcsolták vasárnap esténként Budapest számára Európa legkülönbözőbb részeiből Kállai Lipótot, a Pécsi Dózsa edzőjét. A Nyári Nemzetközi Labdarúgó bajnokságban nagyszerűen helytállt pécsiek edzője mindig jó hírrel örvendeztette meg a Mecsek-környéki és a magyar labdarúgás többi szurkolóját. A jugoszláviai Mosztárban, és az NSZK-beli Hildesheimben győzött a csapat, a hollandiai Leydenben pedig döntetlenül játszott. S az itthoni három győzelemmel a VIII. csoportban megszerezte az elsőséget. A magyar bajnokság nyolcadik helyezettje is bejutott tehát — az Újpesti Dózsa és a Tatabánya mellett — a kupa legjobb nyolc csapata közé.

A pécsiek teljesítménye

nagy meglepetés azok számára, akik nem ismerik közelebbről a jelenlegi együttest, hiszen a bajnokság utolsó negyedében sokan úgy számoltak: ha a kedvezőtlen körülmények folytán a pécsieknek nem jól jön ki a „lépésük", úgy bizony könnyen baj érheti őket, az NB II-ben találhatják magukat. Nos, ez nem következett be, sőt — bár eléggé szerencsésen — mégis feltétlenül megérdemelten szerezték meg a bajnoki tabella nyolcadik helyét, s ezzel a „Rappan Kupá"-ban való szereplésre a jogot. Itt pedig bizonyított az együttes.

Bármilyen furcsának is tűnik, Pécsett szinte egyöntetű a vélemény, hogy a szép szereplés egyik tényezője az volt, hogy a jelenlegi pécsi csapat játékosai között

olyan jó a baráti szellem,

amilyenre a korábbi években megközelítő példa sem akadt.

— Igen, valóban ez volt a siker egyik titka, de jön ehhez még más is — mondotta Kállai Lipót. — *Például, hogy a „Rappan Kupa" előtt igen szerencsés választással a Szovjetunióban portyáztunk. A szovjet csapatok legtöbbje ugyanis közismerten keményen, de nem durván játszik. Mi is ilyen, de mindig sportszerűen küzdő csapatokkal kerültünk szembe, s az ehhez a játékhoz egyáltalán nem szokott csatárainknak nagyon jót tett a szovjetunióbeli három mérkőzés. A végén már szinte nem is idegenkedtek az itthoninál sokkal keményebb védőjátéktól, igyekeztek az összeütközéseket elkerülni, a lehető leggyorsabban adogatni a labdát és ha alkalom kínálkozott, azonnal lőni. Ez a jelenség azután a kupamérkőzései során, főleg idegenben, jól kamatozott. Példa rá, hogy hat kupamérkőzésünkön kisebb kihagyásoktól eltekintve, jobb volt a csapat formája, mint a bajnoki idényben.*

Játékosai teljesítményéről így vélekedett az edző:

— Kocsis volt a csapat oszlopa, Hegyi pedig a torna legkellemesebb meglepetése. Nagyszerűen játszott „támadó" hátvédet (Sóvárihoz és Mátraihoz hasonlóan), azzal a különbséggel, hogy úgy lőtt, mint az ágyú... És megtette a magáét a csapat harmadik „örege", Danka is.

— A támadósor tagjai, bár 17 gólt rúgtak, nem kaphatnak annyi dicséretet, mint a védők. Dehát ők még „fiatalok" és... Dunai II-t az UEFA-tornabeli rossz játéka nagyon bántotta, őt először lelkileg kellett „felrázni". Ez bizonyos fokig sikerült is: bátrabb lett, s a gólok harminc százalékát ő szerezte. A kis Török is sokat fejlődött.

Pécsett nagyon örülnek a Nyári Nemzetközi Labdarúgó Bajnokságban elért csoportelsőségnek, de kissé elbizakodottságot lehet észlelni a városban. Sokszor hallani ugyanis azt a véleményt: már nem álom az sem, hogy a kupa Pécsre kerüljön.

Szép az egészséges önbizalom, de azért úgy véljük: az is igen nagy dolog, hogy már „jegyzik" a nemzetközi piacon a Pécsi Dózsát, s eggyel több olyan csapatunk van, amelynek eredményei ismertté váltak az európai kontinensen. Ez véleményünk szerint máris elég dícséret, még akkor is, ha esetleg a sikeres folytatás elmarad.

Nagy József

SZINTÉN VERETLENÜL ELSŐ:

ÚJPESTI DÓZSA

A Nyári Nemzetközi Labdarúgó-bajnokságban a négy magyar résztvevő közül nemcsak a Pécsi Dózsa, hanem az Újpesti Dózsa, sőt a Tatabányai Bányász is veretlenül lett első a maga csoportjában. Az újpestiek a II., a tatabányaiak pedig a VII. csoportban. Képünkön Rossi, az Ú. Dózsa balszélsője a CKD Prága védőivel harcol

(MTI Fotó, Pálfai Gábor felv.)

A MAGYAR labdarúgó válogatott nyomában

PÁNCZÉL LAJOS RIPORTSOROZATA

Biztató úton

Az 1950-es év pontosan kétfelé tagolódott: három mérkőzés jutott az esztendő első felére, s három a másodikra. Az első félév két magyar győzelmet hozott, s egy vereséget — minthogy azonban ez a vereség Bécsben érte a magyar csapatot, az örök nagy ellenféltől, — a szereplés eredményesnek mondható, mert az egy vereséggel szemben két nagy győzelem billentette javunkra a mérleget. A 13:7-es gólarány is figyelemreméltó, — három mérkőzésen tizenháromszor juttatni az ellenfél kapujába a labdát, — s nem is akármilyen ellenfél hálójába — ez már rendkívüli csatár-erényeket csillogtatott.

Az őszi évadban, az év második felében folytatódott a jó szereplés, s ebből különösen az tetszett, hogy a tavaszi bécsi vereségért Budapesten — az utolsó másodpercig rendkívül izgalmas mérkőzésen — sikerült visszavágnunk az osztrákoknak.

Idézzük fel most az 1950-es esztendő második felének a mérkőzéseit. Ezek már a biztató útat jelzik a kialakulóban levő nagy magyar csapathoz.

Egy tucat gól az albánok hálójában

Szeptember 24-én az albán válogatott látogatott el Budapestre, hogy viszonozza a magyar együttes két év előtti szereplését. Ez a legutóbbi mérkőzés nagy meglepetésre 0:0 arányban végződött. Igaz, hogy Tiranába nem a legjobb csapat utazott el, afféle B és C válogatott keverék volt, de még így is meglepetést keltett, hogy győzelem nélkül tért haza. Ez az eredmény bizonyos respektust keltett a vendégek iránt, amit bizonyított a magyar csapat összeállítása is. Most jobbára az első vonalbeli játékosok kerültek az együttesbe:

Grosics — Kovács II, Börzsei, Tóth III — Kovács I, Bozsik — Budai, Kocsis, Palotás, Puskás, Babolcsay.

Az albánok elég kalandos utazás után értek el Budapestre, s néhány jó játékosukat is nélkülözniük kellett. Így álltak fel:

Vogli — Dibra, Boricsi II, - Shaqiri — Spahiu, Llambi — Parapani, Gjinali, Boricsi I., Jarecsi, Bakalli.

A mérkőzés a Megyei úti Dózsa stadionban került sorra, 38 000 néző előtt, a csehszlovák Nemcsovszky vezetése mellett.

Pezsgő, szellemes magyar támadás vezette be a találkozót. Kovács I. indította el a jobbszárnyat, amely ügyesen adogatta a labdát, majd Kocsis pompás lövést zúdított a kapura, az albán Vogli azonban remekül védte. A nézőtéren megállapították:

— Ennek a kapusnak nehéz lesz gólt rúgni!

Bizony, nehéz is volt bevenni a várat! Már lepergett az első negyedóra, s akik abban reménykedtek, hogy biztos magyar győzelmet és sok gólt látnak majd, csalódottan állapították meg, hogy a magyar csapat ugyan sokat támadott, de még egyetlen gól sem esett.

Aztán, a 18. percben megszületett az első gól, s utána — meg sem álltunk a tucatig... 12:0 (5:0) arányban győzött a magyar csapat, s ezzel egyik legnagyobb győzelmét aratta.

Így esett a tizenkét gól

Az albánok az első gólig nem szervezetten, csupán nagy odaadással védekeztek, s ebben nagy hasznukra volt a gyorsaságuk. Pillanatok alatt négy-öt játékos tömörült a kapu előtt, s valamelyik nagy felszabadító rúgással juttatta mind távolabb a labdát. A 18. percben Puskás a balszélen vezetett támadást, a jobbfedezet nem tudta szerelni, a védelem hátrált és beadást várva a többi magyar csatárra helyezkedett, Puskás azonban ekkor, mintegy húsz méterről váratlanul kapura lőtt és a jól eltalált labda a hálóba hullott. (1:0).

A vezető gól nem törte össze az albán csapatot, ellenállásukból még további negyedórára telt, de aztán, amikor megszületett a második gól, összeomlottak, — s aztán megkezdte „termelését" a magyar gólgyár...

A 33. percben Budai jó elfutás után kapura lőtt, a labda a kapufára vágódott, onnan Puskás elé pattant, a balösszekötő újra Budainak adta, aki most már védhetetlenül lőtt a hálóba. (2:0). A 36. percben két csel után Puskás volt a gólszerző (3:0). a 39. percben Palotásnak a tizenhatosról küldött lövése került a kapuba (4:0), s az első félidő góljait a 42. percben Kocsis zárta be.

A második félidőben folytatódtak a lendületes magyar támadások. A mérkőzés elején gyors egymásutánban három gól született. Az 5. percben Llambi röviden adott haza, Palotás kiugrott, elcsípte a labdát és a kifutó Vogli mellett a hálóba továbbította (6:0). A 7. percben a jobboldal szép helycserés támadása után Budai szerzett gólt (7:0). Alig kezdtek újra, a 8. percben Babolcsay beadását Kocsis értékesítette (8:0).

A sok gólt megelégelte Vogli, az albán kapus és átadta helyét a tartaléknak, Maliqatinak, — a kapuscserével azonban nem szűnt meg a gólszüret. A 15. percben ismét Budai volt a gólszerző (9:0), sőt öt perccel később megint a nagy formában játszó jobbszélső bizonyult eredményesnek, s most már kétszámjegyűvé alakult az eredmény (10:0).

Közben a magyar kapuban is változás történt: Grosicsot Gellér váltotta fel. Utána a magyar csapat lendületesen támadott tovább és a 30., valamint a 37. percben Puskás kerekítette tucatra a gólok számát! A két gól között volt még Palotásnak egy nagyszerű lövése, amelyet a kapufa mentett.

A gólok közül tehát négyet-négyet Budai és Puskás, kettőt-kettőt Palotás és Kocsis szerzett. Az ellenfél nem képviselt nagy játékerőt, de a mérkőzés első felében szívós ellenállást kellett megtörni. Utána a magyar csatársor már nagyon tetszetősen, szellemesen és ötletesen játszott.

Újra az osztrákok ellen

Az október huszonkilencediki mérkőzésre hamar elkapkodták a jegyeket, sőt már a mérkőzés előtti napokban megindult a jegyvadászat azok részéről, akik mindenképpen látni akarták a hagyományos magyar—osztrák mérkőzést. A Dózsa stadion makszimális befogadóképessége azonban 45 000 néző volt, s ekkor már a futópályákat is megtöltötték a székek és a padok. Mind sürgetőbben várta már a magyar sport, s a sportbarátok egyre növekvő serege a Népstadiont, amelynek építkezése a régi Lóversenytér környékén javában folyt. Mint a két nagy ellenfél legutóbbi találkozásaira, erre is angol játékvezetőt hozattak Blythe személyében. Fedezetpárnak ezúttal is a legutóbb kitűnően összeszokott Kovács I—Bozsik kettőst akarta szerepeltetni Sebes Gusztáv, Kovács Imre azonban tüszős mandulagyulladással belázasodott, erőnléte legyengült, így el kellett tekinteni játékától. Bozsik ekkor újra elfoglalta a jobbfedezet helyét, balodalra pedig a már többször kitűnően vizsgázott Lakat került. A magyar csapat tehát ebben az összeállításban lépett a pályára:

Grosics — Kovács II, Börzsei, Lantos — Bozsik, Lakat — Sándor, Kocsis, Palotás, Puskás, Czibor.

Az osztrákok csapata így festett:

Zeman — Röckl, Happel — Hanappi, Ocwirk, Zwazl — Melchior I, Decker, Wagner, Stojaspal, Aurednik.

Míg a magyar csapat nem kevesebb, mint hét poszton tért el a legutóbb Bécsben szerepelt csapattól, az osztrákok mindössze két helyen változtatták meg akkor győztes csapatukat: Dienst helyett Wagner lett a középcsatár. Habitzl helyett pedig Stojaspal a balösszekötő. Különösen a hátsó formációk változatlansága ígért nagy küzdelmet, mert itt sok nagy csatában megedződött és összeszokott hat játékos volt, akik nagyon értették egymást, s bizony, velük szemben nehéz dolga van minden csatársornak. Az osztrák csatársor is sokat ígért: a két „új" embert technikásabbnak tartották, mint elődjeiket, s mindkettő határozott és gólratörő volt a kapu előtt. A találkozó tehát nagy küzdelmet ígért...

De vajon melyik magyar—osztrák találkozó nem ígért nagy küzdelmet?

2:1-es magyar vezetés az első félidőben

Blythe sípjelére a magyar csapat kezdte a játékot, s mindjárt lendületes támadást vezetett. Az osztrák védelem — ahogy várható volt — biztosan állt a lábán, s határozottan hárított. Csakhamar változatos játék alakult ki, amelynek szépségét azonban erősen zavarta a síkos talaj, a játékosok sokat csúszkáltak, s nem egyszer a labda is becsapta őket. De még így is élvezetes és izgalmas volt a küzdelem, amelynek tizedik percében már magyar gól született. Sándor pompás keresztlabdát kapott, ügyes cselekkel elment, a rutinos Zwazl-t ugyancsak „megfirkálta" a kis jobbszélső. Egészen az alapvonalig futott le, onnan ívelte be a labdát, amely Puskás elé került és — meglepetésre — jobblábas lövéssel, tíz méterről Zeman hálójába repült.

Nagy taps köszöntette a vezető gólt és a közönség lelkesítő, ütemes tapsa, meg a kórusban zengő „Hajrá, magyarok!" — új és új támadásokra serkentette a magyar csapatot. És három perccel később megszületett a második magyar gól is.

Sándor megint ellenállhatatlanul viharzott el a jobbszélen, Happel csak kézzel tudta elrántani, amiért szabadrúgás járt. Blythe nyomban lefújta és Sándor, miközben letette a labdát, *szinte guggoló helyzetből, villámgyorsan már továbbította is Palotásnak,* ez egyből Puskásnak adta, s az osztrák védelem hadrendje még fel sem sorakozhatott, amikor Zeman búsan kaparta ki hálójából a labdát (2:0). *A villámgyors helyzetkihasználásnak mintapéldája volt ez az akció.*

A 20. percben Bozsik és Zwazl összecsapott, s rövid időre mindkét játékos a föl-

dön maradt. Amíg azonban Bozsik hamar rendbejött és tovább játszott, Zwazl kiállt, s helyette Gernhardt jött be. (Később kiderült, hogy Zwazl sérülése sem volt komoly, a csere inkább azért történt, mert a balfedezet nem tudta tartani Sándort és Gernhardtban több remény összpontosult.)

Az osztrák csapatot nem sújtotta le a két gól. Nem zavartatták magukat, hidegvérrel szőtték támadásaikat, a védelem pedig gondosabban ügyelt, mint az első negyedórában. És az ördöngős Sándort is jobban tartotta Gernhardt, mint Zwazl. A 27. percben góllá érlek az osztrák támadások. Melchior I. látványos cselekkel ment el a jobboldalon. Abban a pillanatban, amikor Lantos megtámadta, kiugratta Wagnert, aki elhúzott Börzsei mellett, majd kicsalta Grosicsot a kapujából és mellette a hálóba juttatta a labdát (2:1).

Az eredmény az első félidőben már nem változott, egy gólos magyar vezetéssel fordultak a csapatok és a közönség nagy tapsa, amellyel a levonuló magyar játékosokat köszöntötte, egyben biztatás is volt, hogy a második félidőben az első negyedóra nagyszerű játékának következzék folytatása.

Kétgólos magyar vezetés után 3:3-ra áll a mérkőzés

A második félidőre a magyar csapat új középcsatárral jött ki: a derekát fájlaló Palotás helyett Szilágyi I. lépett pályára és mindjárt gólhelyzetbe került. Ezúttal is Sándor vezetett nagyszerű támadást, most Gernhardt sem bírt vele s ügyesen Szilágyinak adott. Zeman kiugrott a labdára, de nem érte el, Szilágyi előtt ott volt az üres kapu, váratlanul kapta azonban a labdát, éppen hogy csak elérte, s erőt már nem tudott adni a lövésbe. A labda lassan gurult kapura, így is gólnak látszott, amikor Happel az utolsó tizedmásodpercben odaugrott, még a gólvonal előtt elérte és felszabadította.

Az osztrákok első támadása szerencsésebb volt. A 8. percben Stojaspal indult el, nagy technikájával pompásan kezelte a labdát, majd amikor megtámadták, hirtelen Wagnerhez játszott. A középcsatár ezúttal is feltette az i betűre a pontot és tizennégy méterről jól helyezett lapos lövéssel egyenlített (2:2). A kétgólos magyar vezetés után az egyenlítés úgy hatott, mint a hideg zuhany, ám a legvérmesebb szurkolónak is el kellett ismernie, hogy az egyenlítés — akárcsak az első osztrák gól — ügyesen felépített, tetszetős akcióból és megérdemelten született.

Az osztrákok most valósággal szárnyakat kaptak, s ha nem Grosics áll a magyar kapuban, alighanem vezetéshez is jutottak volna. Grosics, a magyar labdarúgás nagy kapustehetsége azonban itt már ízelítőt adott azokból a különleges bravúrokból, egyéni megoldásokból, amelyekre csak ő volt képes. Az egyenlítés után Melchior száguldott tisztán a magyar kapu felé. Grosics nekikor vagy tizenöt méterre kifutott és merész vetődéssel leütötte a labdát az osztrák jobbszélső lábáról. Mire a partdobásra került a sor, Grosics már újra a helyén volt és felzárkózhatott a magyar védelem is. A veszély elmúlt...

A 20. percben újabb változás történt a magyar csapatban: Kocsist Hidegkúti váltotta fel, s a friss erő jótékony hatással volt a jól kezdett, de aztán ellankadt csatársorra. A 25. percben Hidegkúti épített ügyesen támadást. Két osztrák játékost is becsapott, aztán Sándorhoz játszott, aki villámgyorsan Szilágyihoz továbbított. A középcsatár ügyesen átjátszotta Röcklt, majd mintegy 18 méterről nagy lövést zúdított Zemann kapujára, s bár a „hütteldorfi tigris" jól rugaszkodott, Szilágyi bombája szinte a kapufát súrolva jutott a bal felső sarokba (3:2).

Megint felcsillant a magyar győzelem reménye, de az osztrákok nem adták fel a harcot: elkeseredetten küzdöttek. És megint Grosics nagy percei következtek. Előbb újra merész kifutással mentett Melchior elől, majd pompás érzékkel Aurednik közeli lövését hárította. Ám az osztrák egyenlítés mégis csak bekövetkezett!

A 40. percben Aurednik futott el — a megelőző akcióban „elaludt" a magyar védelem, — az osztrák balszélső már csak Kovács II-vel állt szemben, akit ügyesen átjátszott. Azután még arra is volt ideje, hogy leállítsa a labdát, majd hét méterről védhetetlen lövéssel egyenlített (3:3).

Győzelem az utolsó másodpercben

Három-háromra állt tehát a mérkőzés, s még öt perc volt hátra. A magyarok lehorgasztott fejjel, az osztrákok vidáman vonultak a középkezdéshez. A magyar csapat kezéből — úgy látszott — kisiklott a biztosnak vélt győzelem, az osztrákok elégedettek voltak a kiegyenlítéssel, s a hátralevő öt percet — gondolták — majd csak kihúzzák gól nélkül.

Nem így történt!

Nyomban az egyenlítés után a gólszerző Aurednik a megzavarodott védelem mellett megint tiszta helyzetbe került, — a lelátókon elkomorodtak az arcok, de a következő pillanatban felcsattant az újjongó taps: Grosics megint remekül védett. Újabb helyzet tisztázásával bizonyította be, hogy milyen rendkívüli bravúrokra képes.

A nagy öröm, hogy Aurednik kitöréséből nem lett gól, fellelkesítette a magyar játékosokat. Az óramutató ugyan közeledett a második negyvenötödik perchez, de gördültek előre a magyar támadások.

Hidegkúti pompásan épített, s amikor Happel megtámadta, hátraadta a labdát a támadásokat nyomon követő Lakatnak.

Az óramutató most érte el a negyvenötödik percet...

Lakat, ahogy megkapta a labdát, nyomban előre fejelte a tizenegyes pont és az ötös vonal között álló Puskáshoz. A balösszekötő háttal állt az osztrák kapunak, de jól jött lábára az átadás és hátrahúzva a hálóba bombázott (4:3).

Az utolsó másodpercben megnyertük a mérkőzést... Újrakezdésre már nem is volt idő.

Megérdemelt győzelem volt

Kétségtelen, hogy az utolsó másodpercben szerzett gólban a szerencsének is szerepe volt, a magyar győzelmet azonban — bár az osztrákoknak is akadtak gólhelyzeteik — mégis megérdemeltnek kell mondani.

Mindenek előtt a magyar fölényt bizonyította a 9:2-es szögletarány. Használtak a csapatnak a cserék: Szilágyi szép gólt rúgott, Hidegkúti pedig a mezőnyjátékával emelkedett ki. S végül az együttes jelesre vizsgázott küzdeni tudásból. Nem csüggesztette el az osztrákok kétszeri egyenlítése sem, a csatársor erőt merített Grosics nagyszerű védéséből, újra és újra rohamozott és megmutatta, ha küzd egy csapat, — még az utolsó másodpercben is megszerezheti a győzelmet.

Ez volt ennek a mérkőzésnek a nagy tanulsága...

Négy perc alatt két gól, 1:1 Bulgária ellen

Az 1950-es esztendő utolsó mérkőzését Szófiában játszotta a magyar csapat, Bulgária ellen 35 000 néző előtt, a csehszlovák Vlcsek játékvezetése mellett.

A két csapat összeállítása a következő volt:

Grosics — Buzánszky, Börzsei, Lantos — Bozsik, Lakat — Sándor, Hidegkúti, Szilágyi I, Puskás, Czibor.

Kosztov — Goranov, Kapralov, Apostolov — Manolov, Ivanov — Milanov, Boskov, Trendafilov, Szankov, Dimitrov.

A hetedik magyar—bolgár találkozó váratlanul nehéz küzdelmet hozott és 1:1 (1:1) arányban végződött. A mérkőzés két gólja mindjárt a játék elején született.

A 2. percben Boskov, a nagy taktikus, ügyes labdát küldött a baloldalra. A lőtt passz elsiklott a magyar védők előtt. Dimitrov beugrott és öt lépésről belőtte. Hrisztov, az egyik bolgár partbíró lest jelzett, de rövid tanácskozás után Vlcsek megítélte a gólt (0:1).

Nyomban megszületett a kiegyenlítés. A 4. percben Hidegkúti Sándort szöktette, aki az alapvonaltól hátragurított, Szilágyi lekezelte a labdát, majd laposan a jobbsarokba helyezte (1:1).

Több gól nem esett, de a játék azért elég élénk volt végig. A magyar csapatban a szünetben Hidegkúti Kocsis, Lakatot Zakariás váltotta fel. A második félidő 33. percében még egyszer a bolgár kapuba került a labda, de — Kocsis lesről ugrott ki.

Maradt tehát az 1:1.

A játékosok közül nagyon jó kritikát kapott Buzánszky Jenő, a dorogi bányász játékos, a későbbi nagycsapat jobbhátvédje, aki ezúttal először szerepelt a válogatottban.

(Folytatjuk)

Grosics Gyula, a kiváló kapus legutóbb Bécsben, az osztrákok elleni mérkőzésen búcsúzott a válogatott meztől. Képünkön Grosics és Koller, a két csapat kapitány kezet fog, középen Dusch (NSZK) játékvezető

(MTI Külföldi Képszolgálat, Votava Wien felv.

Ez vagyok én, PELE

III. rész

Pele még nem volt tizennyolc éves, amikor a VI. világbajnokság lejátszódott, de már nagy utat tett meg a labdarúgásban: Az utcai csapatból, amelyben kölyökként játszott, eljutott Brazília egyik legerősebb profi csapatába, a Santosba. Azután elérkezett életének egyik nagy eseményéhez, a svédországi világbajnoksághoz.

Rossz előjel

A fiatal játékos kimondhatatlan örömmel hallgatta rádión a hírt, hogy beválogatták Brazília csapatába, amely részt vesz a svédországi világbajnokságon. Még nagyobb volt az öröme, amikor e csapat tagjaként el is indult Európába. Nincs öröm üröm nélkül, — tartja a közmondás —, s Pele öröme sem volt zavartalan. Edzőmérkőzésen térdsérülést szenvedett, s 1958-ban úgy érkezett el a brazil csapat svédországi szereplésének első napja, hogy Pele nem volt tagja az együttesnek. „Szinte sírni tudtam volna" — írja Pele, s nagy bánatát az is csak alig enyhítette, hogy Pepe, sőt Garrincha is a tartalékok padjáról nézte végig az első mérkőzést.

A brazil csapat ezt a mérkőzést Ausztria válogatottja ellen játszotta. Pele a lelke mélyéig bizonyos volt benne, hogy Brazília csapata fölényes győzelmet arat Ausztriával szemben. A mérkőzés azonban nem így indult. Pelén egyre nagyobb félelem vett erőt. Látnia kellett, hogy a csatársor bizonytalanul játszik, a támadás döntő pillanatában pepecsel, és az osztrák védelem szinte áttörhetetlen falat alkot a brazil csatárokkal szemben. Az osztrák védelem betonfalát csupán az első félidő utolsó percében sikerült áttörnie Mazzolának. Amikor a brazilok gólja nyomán megremegett az osztrák háló, a kis szurkoló csoport, amely Pelével együtt a brazilok győzelméért izgult, óriási örömujjongásban tört ki. Amint megkezdődött a második félidő, N. Santos bevágta a második gólt az osztrák hálóba. A játékvezető már csaknem lefújta a mérkőzést, amikor — valóban az utolsó percben — a brazil csatárok harmadszor is megterhelték az osztrákok hálóját.

A brazil játékosokat örömujjongás töltötte el, amikor visszatértek szállásukra. Pele nagy örömét csak az rontotta, hogy fájt a térde, s még jobban fájt a szíve, hogy nem játszhatott.

A brazil csapat a második mérkőzést Anglia ellen játszotta. Erre a küzdelemre a göteborgi stadionban került sor. Pele ekkor már úgy érezte, hogy a térde javul, s remélni kezdte, hátha mégis játszhat.

A brazil játékosok arról beszéltek, hogy az angolok védelme nagyon erős. Egyesek azonban mégis derűlátóan ítélték meg a helyzetet:

— Elég, ha bevágjuk az első gólt, az angol védelem összeomlik — hangoztatta a kisebbség. Abban azonban mindenki egyetértett, hogy a küzdelem kemény, elkeseredett lesz. Csupán Feola, az edző volt bizakodóan nyugodt, s ez a hangulata átragadt a játékosokra is. Igaz, senki sem becsülte le az angolokat, de nem is félt tőlük egyikük sem.

Pele reménykedve kérdezte meg az orvost:

— Úgy érzem, már meggyógyult a térdem. Mikor játszhatom?

— Talán a következő mérkőzésen — válaszolta az orvos.

Az Anglia elleni mérkőzés viharos támadásokkal kezdődött, s rögtön kiderült, hogy az angolok kemény diót jelentenek a brazilok számára. Különösen a védelmük játszott nagyon elszántan, s mihelyt megszerezte a labdát, abban a pillanatban hosszú előreadásokkal hozta támadásba az angol csatárokat. A brazil csatárok meg-megújuló kísérletet tettek, hogy áttörjék az angolok védelmét, de a legkisebb siker nélkül. Az első félidő döntetlenül végződött.

— Az ördög vigye, sehogy sem tudjuk a labdát a hálóba juttatni! — bosszankodtak a brazil játékosok.

— Csak nem okoznak meglepetést az angolok?

— Az angol kapus megkaparint minden labdát! — hangzottak a brazil vélemények.

A második félidő 45 perce valóságos kínszenvedés volt Pele, s a padon vele együtt szurkoló brazil játékosok számára. A brazil csatárok sehogy sem tudták bevenni az angol kaput, s a mérkőzés döntetlenül végződött. A brazil labdarúgók szinte vigasztalhatatlanok voltak. De nem akadt közülük egy sem, aki a másikat hibáztatta volna a sikertelenségért. Feola és Machado hidegvérrel fogadták az eredményt. Szerintük a brazil csapat az egész mérkőzésen jobb volt az angolnál, s csupán balszerencséjének tulajdoníthatja, hogy nem győzött.

A csapatnak azonban már a következő nagy feladatra kellett gondolnia: a következő mérkőzést a Szovjetunió ellen játszotta.

Előkészület a nagy mérkőzésre

A braziloknak három napjuk volt, hogy felkészüljenek a nagy találkozóra. A szovjet válogatottról minden szakértő úgy beszélt, mint a vi-

A chilei VB-n Pele csak két mérkőzésen szerepelt. A csehszlovákok elleni első mérkőzésen (0:0) megsérült, s a további mérkőzéseken már nem játszhatott. Helyére a fiatal Amarildo került a csapatba, jól állta meg helyét, három gólt is rúgott. A döntő után ölelkezve örült Pele és Amarildo — sikerült megvédeni a világbajnoki címet

(MTI Külföldi Képszolgálat, UPI felv.)

lágbajnokság egyik esélyeséről, s sokan azt is mondották, hogy a szovjet védelem a legjobb taktikát alkalmazza a brazil játékmód ellen.

A mérkőzés előtt Pele legfőbb gondja és aggodalma az volt, hogy a térde nem jön rendbe, s megint csak nem játszhat. A legutolsó kezelés alkalmával azonban kiderült, hogy minden rendben van, legalább is ezt mondta az orvos. Pele érezte, hogy a térde fáj, bár a daganat már lelohadt.

Amikor kihirdették a Szovjetunió ellen gyepre lépő brazil játékosok névsorát, az izgalomtól a hideg futott végig Pele hátán. Mekkora volt öröme, amikor a saját nevét is hallotta. Mazzola helyett kellett játszania. Ezt a mérkőzést is Göteborgban játszották. A stadion zsúfolásig megtelt. A világ valamennyi sportlapja már napokkal előbb jóslásokba bocsátkozott a szovjet—brazil mérkőzésre vonatkozólag. A televízió egész Európa számára közvetítette a mérkőzést.

Amikor aztán a fiatal Pele ott állt a zöld gyepen, s az embererdő a brazil nemzeti himnuszt hallgatta, Pele úgy érezte, a himnusz minden hangja új erőt önt belé.

Elfelejtette fájdalmát, minden szomorúságát, hogy eddig nem játszhatott, s az orosz játékosokat nézte: valamennyit magasabbnak, erősebbnek látta, mint a brazil játékosokat. Nagy tisztelettel tekintett Jasinra, a szovjet kapusra, aki hatalmas termetével valósággal betöltötte a kaput — Pele legalább is így látta. —

Megkezdődött a mérkőzés. Az oroszok indították el a labdát, de az ott táncolt a jobbszélen Garrincha előtt. A brazil játékos artista módjára kígyózott át az orosz játékosokon, máris bent volt az orosz védelem közepén. „Azt hittem, középre vágja a labdát, — mondja Pele —, de Garrincha újabb csellel becsapott még egy szovjet játékost, és irtózatos erővel kapura vágta a labdát. Jasin hatalmas teste elnyúlt a levegőben, a labdát azonban nem érte el.

„Gól!” — akarta kiáltani Pele, a labda azonban a kapufán csattant, s visszavágódott a mezőnybe, ismét Garrincha kaparintotta meg, de lövése kapu mellé került.

— Az első percek után érezhető volt, hogy a szovjet védelem megzavarodott. Garrincha a jobboldalon félelmetesen fürge, ellenállhatatlan volt. Bennünket csak egy gondolat és vágy töltött el; minél előbb berúgni az első gólt. Megpillantotam Didit, amint előretört a labdával. Két védőjátékos között előrerohantam, s Didi átadása oly pontosan szállt hozzám, mintha csak centiméterrel mérte volna ki a távolságot, amely elválasztott bennünket. Magam elé engedtem a labdát. Közvetlenül előttem: a kapu. A lábamba összpontosítottam minden erőmet. Jasin hatalmas teste újra elnyúlt a levegőben, s én már

Fehér ablakban — mosolygó fekete fiú. A chilei VB-n Pele ekkor még nem tudta, hogy nem lehet ott a döntőn

(MTI Külföldi Képszolgálat)

ismét ordítani akartam: Gól!, de a labda ismét a kapufáról pattant vissza.

Didi elnevette magát:

— Csak nyugalom, fiúk! Most már bemegy az a bőr a kapuba!

Pele érzi, hogy a térde fáj, de nem törődik vele. A labda ismét Didinél van. Pele szeretne tisztára futni, várja az átadást, Didi azonban látja, hogy Vava tiszta helyzetben van, milliméterre kiszámított átadását Vava a kapuba vágja! Jasin a földön fekve szomorúan néz a labda után.

Az első félidőben az eredmény már nem változott, s Pele hiába játszott óriási igyekezettel, talán éppen emiatt kétszer is hibázott gólhelyzetben.

A brazil csapat a második félidőben ugyanolyan viharos erejű támadásokat vezetett a szovjet kapu ellen, mint az elsőben, a brazil védőjátékosok viszont csirájában elfojtották minden szovjet támadást. Jasin, az óriás, kiváló kapus, szinte állandóan munkában volt. A mérkőzés már a vége felé járt, amikor Didi újra Pele elé tálalta a labdát, a fiatal játékos azonban látta, hogy Vava sokkal kedvezőbb helyzetben van, a levegőben változtatta meg a labda irányát, s Vava ismét bevágta a labdát. Jasin ezúttal ülve nézett a labda után.

(Folytatjuk)

Szegény Winterbottom...

A chilei VB után az angol szaksajtó nagy része erélyesen követeli, hogy Winterbottom szövetségi kapitányt váltsák le és Haynest a csapat kapitányát is mondassák le. Winterbottomot az európai szakkörök igen értékes labdarúgóvezetőnek tartják, aki hozzáértéssel és lelkiismeretesen látta el munkáját az angol válogatott körül. Éppen ezért fenti hír a kontinensen meglepetésként hatott, pedig errefelé is ismert a mondás: „jaj a legyőzötteknek!”.

Lakat Károly:

A LABDARÚGÓK

A *kapuralövés* és a *kapurafejelés* gyakorlatai után az egyes *csatárposztok*, szélsők, összekötők és a középcsatár *speciális* felkészítésének gyakorlatai következnek. Az alábbiakban — amennyire a terjedelem engedte — a *szélsők* képzéséhez általam használt gyakorlatanyagot igyekeztem módszertani egységbe foglalni. Miután az egyéni képzés általános elveivel, módszertani problémáival — amennyire szükségesnek tartottam — 6 közlemény foglalkozott, arra szeretném felhívni a kedves kartársak (olvasók) figyelmét, hogy esetleges — a megértéshez okvetlenül szükséges — módszertani utasításokat az előző közlemények (főleg a „Technika" és „Taktika" c. fejezeteket) egyszeri, vázlatos átolvasásával, felfrissítésével kezdjék.

Kiegészítésül még néhány szempont:

a) a szövegben is és a rajzoknál is csak a *jobbszélső* (7) szempontjából értendők a gyakorlatok: természetesen ugyanezek *ellenkező* „előjellel" (irány, hely, kiindulási pont, stb.) a *bal*szélsőre is egyaránt vonatkozik;

b) természetes az is, hogy a játékos *erényeinek* és *hibáinak* figyelembevételével *arányosan* használják fel, egészítsék ki (hézagossága folytán könnyű lesz!) a gyakorlatanyagot;

c) a gyakorlatokat *össze lehet* (sőt kell!) *kötni* a *kapuralövés* és *kapurafejelés* gyakorlataival: a már begyakorolt gyakorlatelemeket kapuralövéssel fejezzük be;

d) a gyakorlatokat eleinte, a tanulásnál, (hibajavítás!) az *edzővel* végzi a játékos: tehát a rajzoknál és a leírásban is a „teljes" szöveg leegyszerűsödik, pl:

a *fedezet* vonalából kapott labda azt jelenti, hogy az *edző* áll a fedezet helyén, a labda-továbbítás is kezdetben csak az *elképzelt* játékostárs (pl. összekötő) mozgási vonala felé történik; később már „valósan", tehát játékostárs(ak) bevonásával „életszerűen" gyakoroltatunk:

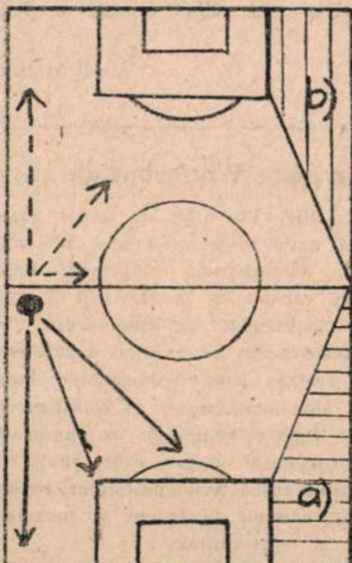
a) a többi csatár, de a *fedezet*, sőt *hátvéd* játékosokkal is (arányosan!) a szélsők „tananyagát" oktatjuk (korszerű játék-sokoldalúság!).

C) A csatárok posztok szerinti gyakorlata

Szélsők:

1. A szélső *kiindulási pontja:* az oldalvonal és felezővonal találkozásánál.

2. Főbb *mozgási iránya:* 3 védő (szaggatott vonal nyíllal), 3 támadó (egyenes vonal nyíllal).

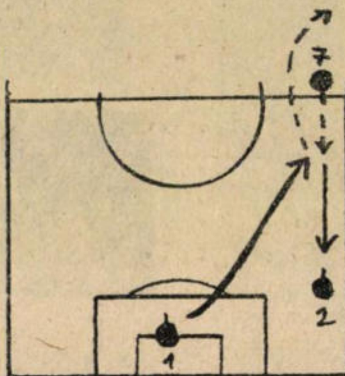

3. *Működési területe:* a pálya természetes vonalozása megtoldva 2 egyenessel, mely az azonos oldalon levő két 16-os sarkát az oldalvonal és középvonal találkozásával összeköti (lásd 1. sz. rajz: a = támadó, b = védő).

Gyakorlatok:

I. Ellenfél nélkül

1. A *kapus* vonalából érkező *lapos* labda visszajátszása hátvédhez, helyezkedő futás *saját* vonalban előre,

2. ugyanez a gyakorlat, visszajátszás fedezetnek,

3. ugyanez a gyakorlat, visszajátszás összekötőnek;

4. e gyakorlatok ismételten, de a helyezkedő futás az *összekötő* irányában előre,

5. előbbi gyakorlatok, de a helyezkedő futás a *középcsatár* vonalának irányában előre történik.

6. Hasonlóan előbbi gyakorlatokhoz, most a labdák a *hátvéd* vonalából érkeznek:

a) visszajátszás: hátvédhez—fedezethez—összekötőhöz—középcsatárhoz,

b) helyezkedő futás: előbbi irányok + saját támadási vonal.

7. Előző gyakorlatok, a labdák érkezési iránya a *fedezeté* (a visszajátszás. illetve a helyezkedő futások az előbbiekhez hasonlóan variálva).

8. ezek összes változatai *félmagasan,* illetve *magasan* érkező labdákból; a továbbítások is természetesen lapos, félmagas, magas ívűek lehetnek, pl.

a) kapus magasan ívelt kidobásának visszafejelése hátvédnek és elfutás összekötő vonalában,

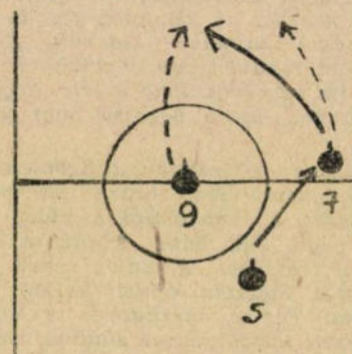
b) hátvéd félmagasan ívelt labdájának levétele mellel, lapos adogatás fedezetnek, elfutás saját vonalban,

c) fedezet lapos adogatását egyből a középcsatár elé ívelni, elfutás összekötő vonalában.

(lásd a következő hasábon a 3. sz. ábrát)

9. Előzőekkel azonos formájú gyakorlatok, de a labda oldalról, *összekötő* vonalából érkezik, pl:

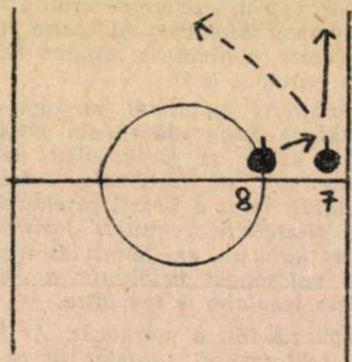
a) a labda átvétele, visszajátszása ugyanoda oldalt (összekötőnek), elfutás saját vonalban,

3. sz. ábra

b) ugyanez a gyakorlat, visszajátszás a középcsatár-,

c) és ugyanez: visszajátszás saját vonalban, elfutás itt középcsatár irányában;

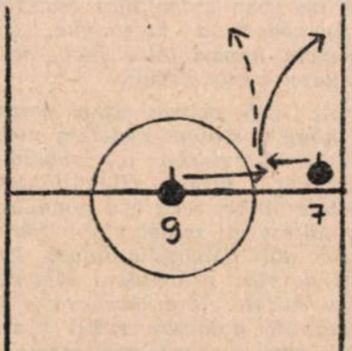

10. hasonlóan előző gyakorlatokhoz, itt az oldalról érkező labdák a *középcsatár* vonalából érkeznek, pl.

a) középcsatár lapos átadását egyből az összekötő vonalába továbbítani, elfutás saját helyen,

b) ugyanez a gyakorlat, visszajátszás a középcsatárhoz,

c) középcsatár lapos labdájára befutni az összekötő helyére és ballal egyből saját helyre továbbítani a labdát (a kifutó összekötő elé!), elfutás az összekötő vonalában;

11. az összes eddigi gyakorlatok változatai (az átvétel, a leadás és az elmozgás összes lehetséges formáinak felhasználásával) *túloldalra* történő megjátszásával („keresztlabda" v. ö. súlypontáthelyezés) a *balösszekötő*, illetve *balszélső* irányában, pl:

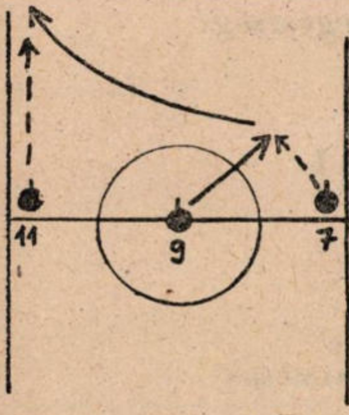
EGYÉNI KÉPZÉSE

IX. rész

a) „saját” összekötő vonalából érkező lapos labda átvétele ballal, majd jobblábbal lapos keresztlabda (a képzeletbeli kullancs mögött!) a túloldali összekötő irányába,

b) ugyanez a gyakorlat, de az átadás íveléssel történik,

c) a középcsatár lapos átadására befutni az összekötő vonaláig, innét kereszt-labda átívelése a túloldali szélső vonaláig (2 megoldás lehetséges: 1. a labdát külsőcsűddel nyessük, vagy 2. belsőcsűddel íveljük!).

12. A szélső támadási irányával *szembe* érkező labdák (pl. előrefutó csatártárs, vagy a védőkről lepattanó labda) megjátszása, pl:

a) előrefutó összekötő visszafelé adott labdáját átvétel után a középcsatár elé ívelni, elfutás az összekötő vonalában,

b) rézsút, szembe érkező labda (pl. ellenfél hátvédjének rövid mentése) egyből történő kiadása ballal saját helyre, elfutás középcsatár vonalában,

c) ugyanez a gyakorlat (pl. ellenfél kapusának rövid öklözése esetén) a labda előrefejelése a középcsatár-, elfutás az összekötő irányában.

•

13. Az „eredeti” kiindulási pontról (félpályáról, az oldalvonal mentén) *labda nélkül* indulva edző (társ) által *előregurított*, pattogós, illetve ívelt labdákra teljes iramú *futás* („sprint”) után *átvétel* és *adogatás előre: a)* saját (szélső), *b)* összekötő, *c)* középcsatár, *d)* balösszekötő, *e)* balszélső irányában (az elfutások iránya minden esetben ellentétes az adogatás irányával!), pl.: az összekötő helyéről edző által rézsút oldalt-előre ívelt labdára ráfutás, toppolás után előreívelés a balösszekötő-, elfutás a középcsatár irányában.

•

14. Szerkezeti felépítését tekintve hasonlóan a 13. sz. gyakorlatcsoporttal: félpályáról indulva cca 25—30 m-es *labdavezetés* után *lapos* adogatások *előre*,

15. ugyanez a gyakorlat, de a labdavezetés után *félmagas-*,

16. illetve magasan ívelt *átadásokkal.*

•

17. Az előző (14—16. sz.) gyakorlatok (változatokkal) *1 akadály* kikerülésével, pl.: félpályáról indulva gyors labdavezetés a 16-os sarkán elhelyezett akadály (zászló) felé, akadály mellett belül elgurított labdát — miután az akadályt kívülről, labda nélkül megkerültük — egyből a középcsatár *elé* gurítjuk,

18. ugyanez a gyakorlat: az akadálynál hirtelen megállunk labdával együtt, majd egy fordulattal *ellenkező* (pl. bal) *lábbal* íveljük be a labdát,

19. hasonlóan előző gyakorlatokhoz, 3—4—5 *vagy több akadály* között történő labdavezetés után történik az *előreadás, előreívelés.*

•

A következő gyakorlatoknál a kiindulási pont az oldalvonal mentén a *félpálya középénél* („¹/₄ pálya”) van.

20. *Labdanélkül* indulva az edző (társ) által az alapvonal különböző pontjai felé gurított, pattogós, illetve ívelt labdákra teljes iramú futás („sprint”) után *egyből* (fordulásból) és *egyszeri átvétel* után mozgásban („futtából”) lapos, félmagas, illetve magas *visszagurítások, beadások hátra* (befutó csatárok irányába!).

A labdaleadások iránya, illetve a visszagurítások, beadások helye általában a

a) szögletzászló,

b) alapvonal és 16-os vonal-, ill.

c) alapvonal és 5¹/₂-es vonal találkozásának szöge lehet.

Mintának egy-egy *változat:*

a) edző (társ) lapos kigurítása az összekötő helyéről a szögletzászló irányába, szélső oldalvonal mentén labda nélkül ráfut és egyből visszagurít a 16-os sarka felé (lövésre),

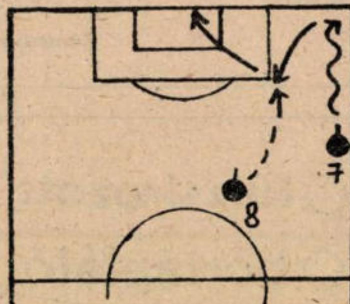
b) az előreadás a 16-os szögéhez („kisszöglet”) irányul, az egyből való beadás beívelés fejesre, vagy kapáslövésre a tulsó oldalra,

c) hasonlóan *a)* gyakorlathoz:

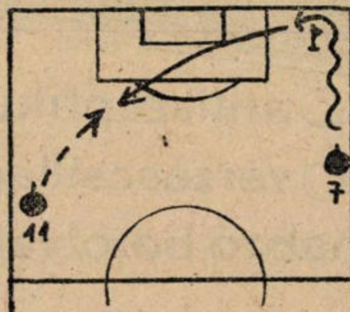
az 5¹/₂-es szögéből ráfutás után egyből való visszagurítás a 11-es pont irányába.

•

21. Előző gyakorlatok, de *labdavezetés* után történő visszagurításokkal, illetve beadásokkal:

22. Az e helyről („¹/₄ pálya”) kiinduló, *akadályok* közbeiktatásával végzett gyakorlatcsoport gyakoroltatási módszerei azonosak a 17—19. sz. gyakorlatokkal, *kivétel:* az egy, ill. az utolsó akadály, itt az

alapvonal előtt 1—3 m-re van elhelyezve, így az akadályokon túljutva a szélső *visszagurítást,* ill. *beadást* végez:

23. Gyors labdavezetésből hirtelen (megállás nélkül!) *rálépés a labdára* és labda nélkül futni tovább:

a) mezőnyben a leállított labda birtokában társunk folytathatja a támadást (elvisszük magunkkal a védőt!)

b) kapu közelében a leállított labdát társunk egyből kapura lőheti.

•

24. *Fejelések:*

a) hátulról (hátvéd) —, rézsút hátulról (kapus, fedezet) —, oldalról (összekötő) szélső felé irányuló vissza-, ill. előrefejelése minden irányban,

b) ellenoldali beívelések (szöglet-, szabadrúgás) visszafejelése társ elé.

25. *Álló labdák beívelése:*

a) *szabadrúgások* (mindkét lábbal):

1. előreívelések (16-os előtt),

2. visszafelé irányuló beívelések, ill. „belövések” (16-os mögött),

b) *szögletrúgások* (mindkét lábbal):

1. visszagurítás befutó társ elé,

2. rövid ívű beadás,

3. hosszú ívű beadás,

4. „belövés”.

•

26. *Partdobás:* (megadott helyről — távolságra — irányba! (pl.:

a) „¹/₄ pályán” bedobás társ fejére, a visszakapott labdát egyből átívelni, a túlsó 16-os sarka irányába,

b) 16-os magasságában a visszakapott labdával elfutás az alapvonalig és futtából beadás,

c) szögletzászló közelében a kapu közelébe bedobni a labdát („szöglet”).

•

II. Ellenfél(ek) ellen

A most közölt gyakorlatanyag módszeres oktatása 1, 2 vagy több ellenfél(ek) ellen természetesen az *általános* módszertani alapelveknek megfelelően (fokozatosság, szemléletesség stb.) *részleteiben* pedig az előző közlemények módszertani utasításai szerint történik (lásd „B/TECHNIKA: 4. Módszertani kérdések” (1962. januári számban), ill. „A kapuralövés egyéni gyakorlatai” (1962. márciusi számban).

Mintának, felhasználás céljából néhány példa:

a) 1 ellenfél ellen:

1. pattogó labda átemelése ellenfél felett,

2. elgurítás, ellenfél megkerülésével,

3. labda elé futás, érintés nélkül átengedni, majd ráfutás,

4. ellenfél „belső” lábára rávezetni a labdát, majd hirtelen ellenkező irányban „kívül” elvinni,

5. rávezetni ellenfélre a labdát, hirtelen megállni és belső oldalán elvezetni,

6. „külső” oldalra rávezetni, hirtelen megállás után ellenkező lábbal beívelés stb.

b) 2 ellenfél ellen:

1. pattogó labdát az első támadón átemelni, a második mellett kívülről elvezetni,

2. labdavezetés, elgurítás első támadó megkerülésével, a második feje felett beívelés ellenkező oldalra.

(Vége)

Ausztria 1
Magyarország 2

Három kép a magyar válogatott értékes bécsi győzelméről. Fent: a Spanyolországból hazahívott Senekowitsch és Nagy párharca. Középen: az előretört Sipos majdnem gólt rúg. Lent: Tichy berúgja a győztes gólt

(MTI Külföldi Képszolgálat, Votava Wien felv.)

Ausztria ifj. 0
Magyarország ifj. 2

Ifjúsági válogatottunk is nagyszerűen szerepelt Bécsben: 2:0-ra nyert. Képünkön Varga (9-es) és Gondár (az osztrák kapustól takarva) küzd a labdáért

(MTI Fotó Pálfai Gábor felv.)

„LORD“ GARRINCHA KÉT KÉPEN

Leírhatatlan lelkesedéssel fogadták Brazíliában a világbajnokságot nyert együttest. Az ünneplésből a legtöbb Garrinchának „a lord”-nak — így becézik a kiváló jobbszélsőt — jutott. A tömeghangulat másik, az előbbivel ellentétes véglete jutott Garrinchának az elődöntőben, a Chile elleni mérkőzésen. A hajrában eldurvult mérkőzésen a chilei Landa után Garrinchát is kiállította a játékvezető, s a nézők köveket dobáltak Garrincha felé, aki meg is sérült a fején. Képünkön a brazil gyúró felemelt karral védekezik a dobálások ellen. Az alsó képen az angol Wilson igyekszik szerelni Garrinchát, de a „megfoghatatlan kismadár” — ezt a nevet az angol laptudósítóktól kapta Garrincha — ellen a becsúszó szerelés sem sikerült

(MTI Külföldi Képszolgálat, UPI felv.)